

UNIVERZITA KARLOVA
FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

Katedra sportovních her

**Vědomosti různých sociálních skupin o historii Mistrovství
světa v ledním hokeji konaných v České republice a
Československu**

Bakalářská práce

Autor práce: Petr Novák

Vedoucí práce: Mgr. Pavel Arnošt, DiS.

2017

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „Vědomosti různých sociálních skupin o historii Mistrovství světa v ledním hokeji konaných v České republice a Československu“ vypracoval samostatně a použil jen pramenů, které cituji a uvádím v přiložené bibliografii.

V Praze dne:.....

Podpis.....

Poděkování

Chtěl bych na tomto místě poděkovat panu Mgr. Pavlu Arnoštovi, DiS. za podnětné připomínky při odborném vedení mé bakalářské práce.

Evidenční list

Souhlasím se zapůjčením své bakalářské práce ke studijním účelům. Uživatel svým podpisem stvrzuje, že tuto bakalářskou práci použil ke studiu a prohlašuje, že ji uvede mezi použitými prameny.

Jméno a příjmení: _____ Fakulta/katedra: _____ Datum: _____ Podpis: _____

Abstrakt

- Název práce:** Vědomosti různých sociálních skupin o historii Mistrovství světa v ledním hokeji konaných v České republice a Československu.
- Cíle práce:** Cílem bakalářské práce je vyhledat, shromáždit a vyhodnotit informace o pořadatelství všech světových šampionátů pořádaných v naší republice. Současně provést anketu na vybraném vzorku respondentů a zanalyzovat, vyhodnotit její výsledky.
- Metody práce:** V bakalářské práci je použita metoda vyhledávání informací v elektronické databázi, vyhledávání a studium odborné literatury a rozhovor s vybranými hráči, trenéry a účastníky mistrovství světa. Další metodou použitou v práci je anketa formou dotazníku sestávající z osmi otázek, zkoumaná na vzorku sedmdesáti respondentů, rozdělených podle pohlaví, věku a zaměření.
- Klíčová slova:** Lední hokej, historie, mistrovství světa, osobnosti, anketa.

Summary:

Title: Knowledge of various social groups in the history of the Ice Hockey World Championship held in the Czech republic and Czechoslovakia

Objective: The goal of bachelor thesis is search, gather and evaluate informations about organizing all world championships organize in our republic. In the same time make a survey on a selected sample of respondents and analyze, evaluate results.

Methods: In this bachelor thesis is used method of searching information in electronic database, searching and studying professional literature and interviews with choosed players, coaches and participants of world championship. Another method used in thesis is questionnaire survey consisting of eight questions, examined on seventy respondents divided by gender, age and focus.

Keywords: ice hockey, history, world championship, personalities, survey

OBSAH

1. Úvod	8
2. Teoretická část	9
2.1. Lední hokej - nejpůvodnější zimní sport v Československu a České republice a jeho charakteristika	9
2.2. Historie ledního hokeje	11
2.2.1 Historie a vývoj světového ledního hokeje	11
2.2.2 Historie československého, českého hokeje	13
2.2.3 Český svaz ledního hokeje	21
2.3. Soutěže – mistrovství světa, olympijské hry, světové poháry	22
2.3.1 2.3.1 Mistrovství světa v letech 1920 – 2016	22
2.3.2 Mistrovství světa pořádaná v Československu, ČSSR, ČSFR a ČR	25
2.3.3 Olympijské hry	45
2.3.4 Světové poháry	46
2.4. Nejznámější osobnosti našeho hokeje	48
2.5. Úspěchy českého, československého hokeje	49
2.6. Budoucnost českého hokeje	51
3. Praktická část	54
3.1. Anketa k mistrovství světa a její vyhodnocení	54
3.2. Spektrum tazatelů	55
3.3. Výsledky ankety	56
3.4. Vyhodnocení ankety	57
4. Závěr	64
5. Seznam použité literatury	65

1. Úvod

Lední hokej (zkráceně také jen hokej) je týmový sport a je jedním z nejrychlejších sportů na světě. Jedná se dlouhodobě o nejpobulárnější zimní sport v naší republice, co se týče sledovanosti i návštěvnosti.

Současně naši sportovci v ledním hokeji dosáhli a dosahují mnoha výjimečných výkonů a výsledků. Ke značné popularizaci tohoto sportu přispělo i již desetkrát pořádané mistrovství světa v naší zemi a úspěchy, kterých naše mužstva na těchto mistrovstvích dosáhla.

Obsah bakalářské práce se proto zaměřuje na tato konkrétní mistrovství světa, včetně našich významných hokejových osobností a úspěchů, kterých na nich bylo našimi sportovci dosaženo. Práce analyzuje i dopady pořádní těchto šampionátů, výčet vybraných skutečností, jež jsou nezbytné pro dostatečnou přípravu i úspěšný průběh této vrcholové soutěže. Práce zahrnuje i kapitolu, která uvádí i výčet přínosů, které pořádání těchto mistrovství světa naší zemi přineslo.

Žádoucí a zajímavou součástí je i uskutečněná anketa mezi náhodně vybranými sedmdesáti respondenty a její vyhodnocení.

Cílem bakalářské práce je vyhledat, shromáždit a vyhodnotit informace o pořadatelství všech světových šampionátů uskutečněných v naší republice. Současně provést anketu na vybraném vzorku respondentů a zanalyzovat, vyhodnotit její výsledky.

2. Teoretická část

2.1. Lední hokej - nejpopulárnější zimní sport v Československu a České republice a jeho charakteristika

Hokej je fenomén, který činí z mnoha národů vlastence, ale současně i spojuje jejich národy. Jedná se o třetí nejpopulárnější sport na světě (1. fotbal, 2. kriket), který má přes dvě miliardy fanoušků. A nejhokejovější země? Kanada, USA, Česko, Rusko, Finsko, Švédsko...

U nás vznikla o hokeji například i opera Nagano, točí se filmy a seriály (Poslední sezona). Hokej patří již tradičně k nejdílanějším sportům v televizi a trhá mediální rekordy a procenta sledovanosti napříč televizním trhem.

Z dostupných statistik a přehledů je zřejmé, že nejsledovanějším pořadem ze všech programů, uvedeným například Českou televizí se stal přímý přenos zprostředkovávající přilet medailistů z OH v Naganu do Prahy a uvítání na Staroměstském náměstí v Praze (54,4 % dospělých), vysílání 3. třetiny finálového utkání ČR – Rusko (přes 48%), hraného na XVIII. hrách zimní olympiády v Naganu, finálové utkání s Kanadou na MS ve Vídni (přes 45%). Současně je prokazatelné, že hokej má největší podíl ze všech sportů vysílaných v českých televizních programech. Závěrem je potřeba poznamenat i značný finanční význam z pohledu reklamy, kdy nejen na hráčských dresech, mantinelech, ledové ploše, ale i hráčské či trestné lavici jsou umístěny reklamy různých firem.

Lední hokej je jeden z nejrychlejších kolektivních sportů hraný na ledové ploše. Je charakteristický množstvím neobvyklých činností. Mezi tyto činnosti patří bruslení, ovládání kotouče pomocí hokejové hole nebo velice častý fyzický kontakt se soupeřem. Rozvíjí se jím především rychlost, síla, vytrvalost, obratnost, kolektivní spolupráce a sebekontrola. Lední hokej je hra pevně organizovaného kolektivu a je potřeba, aby se jednotliví hráči svému týmu podřídili. Dominantou hry je rychlost, tvrdost a technika (Gut, 1978).

Cílem hry je, aby bruslící hráči vstřelili kotouč vedený hokejovou holí do branky soupeře. Vítězem utkání je družstvo, které dosáhlo většího počtu vstřelených branek (Gut, 1978).

V zápase proti sobě stojí dva týmy - každý má na ledě 6 hráčů, z nichž jeden je brankář. I když je hokejistů na ledě maximálně šest z každého týmu, celý tým se může skládat až z dvaceti dvou hráčů a ty se mohou na ledové ploše víceméně libovolně střídát. (Gut, 1978)

Zápas trvá dohromady šedesát minut, skládá se ze tří třetin po dvaceti minutách. Mezi třetinami jsou dvě přestávky po patnácti minutách pro úpravu ledové plochy. Celou hru řídí hlavní rozhodčí, který se zaměřuje zejména na regulérnost hry. Pomáhají mu dva čároví rozhodčí a v případě potřeby je také možná konzultace s videorozhodčím (Jenšík, 2015).

Vzhledem k tomu, že lední hokej je sport, který má dlouhodobou tradici, a v posledních cca sto letech zaznamenal nebyvalý rozvoj, dotklo se to i hokejových pravidel, která se během této doby měnila, mění a budou měnit. Například v počátcích se hrálo míčkem, nepoužívala se síť v brankách, nebyly mantinely, nesmělo se přihrávat zpět, protivník se nesměl napadat zezadu, nebylo povoleno ho držet za límec, kopat, nerozlišovala se pozice hráčů na ledě (a tak se role brankáře ujímal zoufale hráč, který byl zrovna nejbližší brance), „brankář“ nesměl zachycovat puk rukou, nesměl ani sedat, ani klekat či dokonce padat na zem, následně klasičtí brankáři nemuseli používat ochrannou masku, místo betonů si jako chránič omotávali šálu kolem kotníků, měnil se počet hráčů z devíti na sedm, používaly se kriketové chrániče jako betony brankářů, atd. atd....) (Gut, 1986).

V současnosti schvaluje zásadní změny v pravidlech ledního hokeje Mezinárodní federace ledního hokeje (dále jen „IIHF“) a to vždy na čtyřleté období.

Pravidla se týkají jak týmů, hráčů (v poli i brankářů) a jejich výstroje, tak rozhodčích, hřiště, pravidel hry obecně, v přerušení, střídání, při gólu, ale i trestů a jejich popisu, trestních střelení, uznání gólů, signálů hlavních i pomezních rozhodčí atd.

Pravidla platí pro všechny soutěže, olympijské turnaje a jejich kvalifikace a pro všechna další mezinárodní utkání. „Účelem pravidel je prosazování dovedností a výkonů v bezpečném prostředí.“ – pravidlo 1, odst. ii. (Jenšík, 2015)

2.2. Historie ledního hokeje

2.2.1 Historie a vývoj světového ledního hokeje

Existuje nemálo názorů na to, kdy a kde hokej vznikl, či kdo jej vymyslel. Severoameričtí Indiáni, Irové, Angličané, Kanadčané, Skotové i Američané, ti všichni tvrdí, že mají důkazy, že jako první hráli právě oni tuto hru.

Hokej je velice starý sport a jeho kořeny sahají hluboko do minulosti, kdy se uskutečňovaly hry se zahnutými hokejkami a kulatým míčkem. O rozšíření těchto her svědčí různá vyobrazení už ve starověku (Národní muzeum v Aténách - obraz chlapců hrajících se zahnutými holemi a míčkem cca 500 let před. n. l.). Tehdy staří Řekové tuto hru pojmenovali Keratizein (Jenšík, 2015).

Například i obrazy vlámských malířů z 16. století zachycující muže s hokejkami na ledě, kteří míří holí na míčky. V té době šlo pravděpodobně o hokej pozemní, tedy bez bruslí a pravděpodobně i bez rychlejších pohybů a tvrdých střetů. Šlo pouze o zábavu a ne o porovnávání sil mezi soupeři. Rychlost klouzání po ledě už ale asi i tedy jistě hrála určitou úlohu při jejich hrách (Gut, 1990).

První zmínky o hře v Evropě podobné hokeji, pochází z roku 1600. Hra se nazývala „hurley“ a hrála se převážně v Irsku, Skotsku a Velké Británii. Hra připomínala dnešní golf s hokejem dohromady. Okolo roku 1770 se tato hra rozšířila, díky irským přistěhovalcům, do Nového Skotska v Kanadě. Následně se pak roku 1860 rozšířila z oblasti Nového Skotska do Bostonu – to jsou také první zmínky o hře na americké půdě. Ve výčtu zemí, kde se hrál hokej, či hra jemu podobná, je třeba vyzdvihnout Kanadu a obyvatele z Halifaxu, protože právě zde se podle historiků začal hokej hrát. Kanadský Halifax je proto dnes považován za kolébku hokeje.

Spolu s Halifaxem se o poslední krok k lednímu hokeji zasloužil i Kingston a Montreal. Na montrealské (McGillově) univerzitě provozovali hru na ledě studenti, kteří poprvé postavili do branky brankáře (soupeř, který ho neměl, mohl používat menší branku), snížil se počet hráčů z devíti na sedm, atd. V roce 1870 studenti vypracovali první jednoduchá pravidla hokeje a byla založena první organizace sdružující lidi v hokeji zainteresované.

V souvislosti se sepsáním pravidel můžeme narazit na dvě jména – J. G. H. Creighton a W. F. Robertson. Creighton, inženýr z Halifaxu, vytvořil v roce 1875 základní pravidla hokeje v Montrealu a založil první hokejový tým při McGillské Univerzitě v Montrealu a zorganizoval první zápas mezi Montrealem a Halifaxem. Robertson následně tato pravidla hry upravil o čtyři roky později (Gut, 1990).

Obrázek 1 Ice hockey McGill University 1884

V roce 1880 Creighton odjel do Ottawy pracovat jako právní koncipient v Senátu. V Ottawě potkal lorda Stanleyho z Prestonu, generálního guvernéra Kanady.

Lord Stanley si hokej zamiloval a začal se o něj zajímat. Jeho dcera Isobel a jeho dva synové Edward a Arthur, stejně jako jejich otec, hokej hráli a spolu s Creightonem založili hokejový tým v Ottawě. Oba synové zasvětili svůj život hokeji. Lord Stanley, přišel s návrhem na uspořádání regionální soutěže seniorů v hokeji. V roce 1893 lord koupil pozlacený stříbrný pohár za 48,66 dolarů. Ten se stal symbolem vítězství v amatérském hokeji a zároveň nejstarší a nejznámější sportovní trofej na světě. Lord Stanley si moc přál, aby jako první vyhráli pohár hokejisté z Ottawy, mezi nimiž byli i jeho dva synové. Ottawa byla ale nakonec poražena hokejisty z Montrealu, kteří se stali prvními vítězi turnaje. (Gut, 1990)

Nedlouho po založení Stanley Cupu pojmenoval na počest pánů Creightona a Stanleyho ottawský hokejový klub svůj tým Ottawa Senators.

Ottawa Senators společně s Montreal Canadians a Montreal AAA byly první týmy, které začaly hrát novou profesionální hokejovou ligu – National Hockey League (dále jen „NHL“).

Většina výstroje používaná tehdy při hokeji byla vynalezena v Novém Skotsku, dřevěné puky, „Mic Mac“ hokejové hole a brusle Starr. V jednom mužstvu hrálo zpočátku sedm hráčů, první hokejová hala byla postavena v Montrealu v roce 1860, 3. března 1875 se hrálo první utkání v ledním hokeji pod střechou atd. atd. Hrálo se s gumovým míčkem, ale už se na ledě objevil předchůdce puku – plochý a kulatý kus dřeva. Gumový puk přišel na svět v roce 1877 a podle ústního podání byl jeho tvůrcem student F. W. Robertson, který odřízl spodní a dolní část kulatého míče... V roce 1899, podle ústního podání, vystřelil Francis Nelson na branku a puk, který jí proletěl, zranil diváka. Nelson se poté vydal do přístavu, kde koupil starou rybářskou síť, kterou zavěsil do branky. Časem, aby puk stále nelítal mimo hrací plochu, vznikly mantinely,...a postupem doby procházel hokej dalšími a dalšími úpravami až do dnešní podoby. (Gut, 1990)

Jedním z prvních propagátorů hokeje v Evropě byl již zmiňovaný guvernér Kanady, lord F. A. Stanley. O rozšíření hokeje v Evropě se zasloužili především angličtí vojáci a studenti, kteří se vraceli z Kanady. Jeho rychlý rozvoj uspil v té době v Evropě velmi oblíbený "bandy" hokej na ledě, který se hrál s kulatým míčkem a jehož vznik se datuje do první poloviny 19. století a jehož kolébkou byla patrně Anglie.

2.2.2 Historie československého, českého hokeje

V Čechách byl lední hokej pokračovatelem bandy hokeje. Začal se hrát podle různých informací, které přivezli lidé z Kanady, a stal se součástí sportovního vyžití v naší zemi již na přelomu 19. a 20. století. Hrálo se tehdy až o jedenácti hráčích, s kulatým míčkem a holemi. To však už na evropský kontinent postupně vstupoval hokej jiný, nazývaný podle země původu kanadský. Lišil se velikostí hřiště, počtem hráčů i tvarem holí. Svého předchůdce brzy zatlačil do pozadí. Na počátku 20. století již nejméně pět mužstev v Praze hrálo hokej pravidelně. O prvním utkání informoval tisk 6. ledna 1901. Slavia Praha v něm porazila Bruslařský závodní klub 11:4. Slavia sehrála roku 1901 také první mezinárodní zápas s vídeňským Training-Eisklubem (Ondroušek,1999).

V roce 1908 se Čechy staly spolu s Francií, Anglií, Švýcarskem a Belgií zakládajícími členy LIHG (Ligue Internationale de Hockey sur Glace, což je původní francouzský název pro Mezinárodní federaci ledního hokeje, který se později změnil na anglický IIHF - International Ice Hockey Federation). Následně první mezinárodní styk

absolvovali tzv. "hokejoví mušketýři" na mezinárodním turnaji ve francouzském Chamonix ve dnech 23. až 30. ledna 1909, kde sehráli první mezistátní utkání Čechy vs. Francie s prohrou 1:8. Hned po návratu z Chamonix se v Praze uskutečnilo první Mistrovství Čech v kanadském hokeji, jak turnaj označil dobový tisk. V roce 1910 se hrálo poprvé mistrovství Evropy. Češi se zúčastnili až šampionátu o rok později a proměnili jej ve velký úspěch. Porazili Švýcarsko 13:0, Německo 4:1, Belgie 3:0 a stali se poprvé mistry Evropy. Třetí mistrovství Evropy už pořádali roku 1912 sami v Praze. O vítězství však přišli po německém protestu proti neregulárnímu kluzišti a neoprávněnému startu mužstva Rakouska. Výsledky byly následně anulovány a tak Češi o celkové vítězství přišli (Ondroušek,1999).

V roce 1908 vznikl Československý hokejový svaz (dále viz kapitola 2.2.3). V roce 1920 se hrál lední hokej poprvé (jako ukázkový sport) na letních olympijských hrách v Antverpách. Turnaj byl zároveň světovým šampionátem, což platilo až do roku 1968. Účastnilo se jej sedm mužstev a Česká republika získala bronzovou medaili (Ondroušek,1999).

Obrázek 2 Národní hokejový tým Československé republiky na prvním MS z roku 1920

Československý tým se zúčastnil i Týdne zimních sportů v Chamonix v roce 1924, který Mezinárodní olympijský výbor o rok později uznal jako první zimní olympijské hry. Tým Československa se nedostal mezi čtyři postupující do finálové skupiny. Vysoká porážka s Kanadou 0:30 byla v médiích vydávána málem za vlastizradu (Gut, 2004).

V roce 1932 zahájil v Praze provoz první zimní stadion – Štvanice, což byla podmínka pro pořádání mistrovství světa. V roce 1933 byla Praha poprvé dějištěm světového šampionátu. Další medailový úspěch si Československo připsalo

v meziválečném období až na mistrovství světa v roce 1938 (několik měsíců před podepsáním Mnichovské dohody), kdy mu k bronzu pomohlo znovu domácí prostředí. Pikantností tohoto mistrovství světa byl souboj o třetí příčku, v němž se hráči Československa střetli s nacistickým Německem, které ho ještě v téže roce obsadilo (Štalmach, 2004).

Pořádání prvního poválečného mistrovství světa v roce 1947 svěčila IIHF opět České republice.

Značnou pozornost na sebe mezitím začal strhávat v rámci České republiky nově vzniklý klub LTC Praha, který zcela suverénně porážel všechny domácí soupeře a vedl si úspěšně i na mezinárodním ledě. V březnu 1927 zakladatel klubu LTC Praha Jaromír Citta přetáhl hvězdy jako Josef Maleček, Jaroslav Pušbauer a Jiří Tožička, Jan Peka, Karel Hromádka, Bohumil Steigenhöfer. Vzniklo tak mužstvo, které v republice nemělo konkurenci. Další rozlet této generace však zbrzdila druhá světová válka (Gut, 2004).

V roce 1929 vyhrál LTC poprvé Spengler Cup, nejprestižnější evropskou klubovou soutěž té doby. Úspěch zopakoval ještě šestkrát. Domácímu hokeji vládl od roku 1931, ligu vyhrál od jejího vzniku v sezoně 1936-37 jedenáctkrát včetně válečných ročníků.

Obrázek 3 Fotografie mužstva LTC Praha z roku 1947

Jen jednou (1941) přenechal titul I. ČLTK. Naposledy vyhrál LTC ligu v roce 1949. To už začal jeho postupný rozpad. Do Kanady se po komunistickém převratu vrátil trenér Mike Buckna, někteří hráči emigrovali, další zahynuli roku 1948 při letecké katastrofě (šest reprezentantů), jiní byli odsouzeni v politickém procesu z roku 1950

(jedenáct hokejistů bylo zatčeno a ve vykonstruovaném procesu byli někteří nakonec odsouzeni za údajnou protistátní činnost k trestům v celkové výši skoro 80 let). Po sezoně 1951–52 zmizel slavný klub z hokejové mapy (Gut, 2004).

A tak by se dalo na dalších stranách této práce popisovat desítky a desítky dalších a dalších událostí. V prvopočátcích, kdy byl jakýkoliv úspěch úzce spojován s posílením národního sebevědomí, přes vypjaté duely se státy, které ohrožovaly územní celistvost naší republiky. Ať již nejdříve Německo (kdy hráči dodávali sebedůvěru národu svíranému habsburskou nadvládou a všudypřítomnou němčinou, až po období vyostřené nástupem Hitlera) až po slavná vítězství nad Sovětským svazem (kdy se jednalo o jednu z mála možností, jak svobodně prokázat vzdor proti srpnu šedesát osm a následné skoro třicetileté okupaci).

Historie našeho hokeje je dlouhá a událo se během ní mnoho zajímavých skutečností, momentů, okamžiků i za posledních více jak šedesát pět let. Nelze všechny v této práci připomenout a popsat, a tak pouze výběr některých vybraných roků, datumů, zajímavých momentů, okamžiků, které možná nejsou těmi nejdůležitějšími, ale jsou nejznámějšími, neopakovatelnými a těmi, které většině našich obyvatel navždy zůstávají v paměti:

Rok 1953 – národní tým nedohrál mistrovství světa ve Švýcarsku. Krátce po skonu sovětského diktátora Josefa Stalina zemřel i první komunistický prezident Československa Klement Gottwald a hráči museli povinně držet smutek.

15. únor 1968 – naši reprezentanti porazili 5:4 v Grenoblu „sbornou“ SSSR. Ta v letech 1963 – 1968 ovládla světový hokej a během zimních her 1968 v Grenoblu prodloužila šňůru neporazitelnosti na vrcholných turnajích už na 32 zápasů. (Bylo to v době politického uvolnění, pro kterou se v Československu ujal název Pražské jaro. Půl roku po zimní olympiádě, 21. srpna 1968, však na příkaz Moskvy vtrhly do země sovětské tanky....)

Rok 1969 – Československo se muselo vzdát pořadatelských práv a turnaje se ujal Stockholm (mezinárodní hokejová federace IIHF přidělila dříve pořadatelství světového šampionátu na počest šedesátin českého hokeje Praze). Důvodem vzdání se pořadatelství, bylo, že komunistická moc neměla zájem, aby se v rozjitřené atmosféře lidé srocovali ve větším množství a obávala se protestů a nepokojů. Až ve Stockholmu se poprvé od vojenského vpádu střetl tým okupované země s výběrem SSSR. Na švédském ledě se bojovalo i za Prahu. Několik hráčů si na protest přelepilo černou

páskou pěticípé hvězdičky nad lvíčkem, kterého tehdy mělo Československo ve státním znaku. „Vy nám tanky, my vám branky!“ znělo heslo po dvou nezapomenutelných večerech. Naši hokejisté během nich zvítězili 2:0 a 4:3. Porazit Rusy hned dvakrát, to se do té doby nikomu nepovedlo.

Obrázek 4 Momenty kolem roku 1969

Grenoble 1968, Stockholm 1969, Ženeva 1971 – Československý tým sahal po prvenství třikrát během čtyř let. Na šampionátu v Ženevě dosáhl po deseti letech na titul mistrů Evropy. Až v Praze o rok později (1972) se podařilo dílo dokonat. Mužstvo prošlo turnajem bez porážky. Jen se SSSR remizovalo v prvním zápase 3:3. Díky vítězství v odvetě 3:2 se po dvaceti třech letech vrátilo na světový trůn.

Obrázek 5 Titul mistrů světa a Evropy

Celek postavený kolem Ivana Hlinky, Vladimíra Martince, Františka Pospíšila či Jaroslava Pouzara pak vybojoval titul v roce 1976 v Katovicích v Polsku a v následujícím roce ho poprvé obhájil (v prvním případě dokonce neztratil ani bod). Ke zlatu měl velice blízko rovněž na olympiádě v Innsbrucku 1976, ačkoli ho silně poznamenala epidemie chřipky. Ve stejném roce šokovala reprezentace vítězstvím nad Kanadou v prvním ročníku Canada Cupu a postupem do finále. Mistrovství světa 1978 se konalo opět v Praze, kde naši reprezentanti usilovali o zlatý hattrick (o něj je připravil i neuznaný Martincův gól v utkání proti Sovětům...).

Obrázek 6 Národní mužstvo s poháry za titul mistrů světa a Evropy

Rok 1974 – odchod, emigrace někdejších mistrů světa Václava Nedomanského a Richarda Fardy do zámoří, kde tehdy vedle NHL fungovala sedm let také konkurenční soutěž WHA.

80. léta – silná vlna odchodů za moře – Jiří Crha, bratři Peter, Anton a Marián Šťastní, Vítězslav Ďuriš, Miroslav Fryčer, Peter Ihnačák a po nich Petr Klíma, Michal Pivoňka, František Musil, David Volek (tito hokejisté následně nemohli reprezentovat, protože pro režim byli nežádoucí a československý hokej krvácel...).

Vladimír Růžička, Dominik Hašek, Antonín Stavjaňa, Jiří Lála nebo Slováci Dušan Pašek, Dárius Rusnák, Igor Liba – noví talenti a pilíře reprezentace. A tým Československa dál vozil medaile z velkých turnajů. Na olympiádě v Sarajevu 1984 byl opět blízko triumfu. O rok později v Praze získal po osmi letech titul mistrů světa, ve Vídni 1987 o něj přišel až v závěrečné třetině posledního zápasu proti SSSR.

Listopad 1989 – svoboda a demokracie a otevřená cesta do zámoří. Nejsilnější odliv hráčů včetně tehdy velmi mladých – Jaromír Jágr, Robert Reichel, Robert Holík, Dominik Hašek... Češi měli svého času v NHL vůbec nejpočetnější zastoupení ze všech evropských zemí, ale národní mužstvo tím trpělo. Na mistrovství světa nemohli

reprezentovat všichni nejlepší hráči. Olympiáda zůstávala až do roku 1998 hráčům NHL uzavřena. Na konci roku 1992 došlo k rozdělení Československa...

Rok 1996 – titul mistrů světa ve Vídni, čímž začalo období, jaké jeho historie dosud nepamatuje. Generace hráčů kolem Roberta Reichla, Pavla Patery, Davida Výborného či Martina Ručinského získala na šampionátu zlato celkem pětkrát. Nejcennějšího triumfu v historii však dosáhla na olympiádě 1998 v Naganu.

Nagano 1998 – turnaj, na který byli poprvé uvolněni hráči z NHL. Vůbec poprvé přijet všichni nejlepší hráči. Zvítězil tým České republiky, který ze šesti přímo nasazených celků využil nejméně hokejistů NHL (V play off prokrácel ke zlatu přes trojici největších favoritů – USA, Kanadu a Rusko... Střelcem vítězného gólu ve finále stal obránce Petr Svoboda, který emigroval jako osmnáctiletý mladík a rodnou zemi reprezentoval od té doby poprvé a vlastně i naposledy. „Hašek na Hrad!“ volaly mnohatisícové davy, které během utkání play off vyrážely do ulic českých měst a sledovaly zápasy na velkoplošných obrazovkách).

Obrázek 7 Národní mužstvo po vítězství v Naganu

1999 až 2001 – Češi třikrát po sobě vyhráli mistrovství světa (před nimi se to povedlo jen Kanadě a SSSR). Na zlatý hattrick navázali ještě titulem ze šampionátu v roce 2005. Tým do 20 let vybojoval zlato na mistrovství světa v letech 2000 a 2001. Po hubenějším období se čeští hokejisté vrátili na stupně vítězů ještě v roce 2006, kdy nejprve získali bronz na olympiádě v Turíně a následně přivezli stříbro ze světového šampionátu v lotyšské Rize.

2004 a 2015 - V poslední dekádě se konalo mistrovství světa v naší republice dvakrát, a to v roce 2004 a 2015. Poslední světový šampionát v Čechách měl velký úspěch: atmosféru mistrovství si pochvalovalo vedení IIHF, hráči i fanoušci. Obliba a sledovanost MS v Čechách i v Evropě roste a naše televize každoročně hlásí rekordy ve

sledovanosti. Zápasy českého týmu na mistrovství světa v Rusku sledovalo v průměru 1,4 milionu fanoušků. Čtvrtfinále mezi českým výběrem a Amerikou vidělo u obrazovek televize průměrně 1,6 milionů diváků. A vybraná jména – nesmrtelný Jágr (překonávající jeden rekord za druhým v NHL) a s ním Eliáš, Hejduk, Hamrlík, Plekanec, Krejčí, Voráček, Pastrňák a další.

A závěrem dvě skutečnosti, které také cosi vypovídají o výjimečnosti našeho hokeje. Prvním je, že pouze osmkrát v celé historii světového hokeje se český či československý reprezentační tým neúčastnil nejvýznamnějšího turnaje sezóny, ať už to bylo mistrovství Evropy, světa nebo olympijské hry. Podobnou bilancí se nemůže pochlubit žádný jiný světový hokejový svaz. Žádný jiný svaz se nemůže pochlubit, že by po celých cca sto let evropských a světových šampionátů plnil úlohu jednoho z nejlepších týmů turnaje.

A poslední skutečností je jeden velice zajímavý údaj IIHF z roku 2013 – počet registrovaných hokejistů – kde je Česko na třetím místě na světě:

1. Kanada	625 152	91 379 mužů	446 543 mládežníků	87 230 žen
2. USA	510 279	137 766 mužů	306 813 mládežníků	65 700 žen
3. Česko	107 722	82 003 mužů	23 209 mládežníků	2 510 žen
4. Finsko	66 636	24 778 mužů	37 071 mládežníků	4 787 žen
5. Rusko	66 551	2 833 mužů	63 156 mládežníků	562 žen
6. Švédsko	64 214	13 060 mužů	47 968 mládežníků	3 186 žen
7. Německo	34 256	9 586 mužů	21 556 mládežníků	3 114 žen
např. Slovensko	9 230	2 025 mužů	6 754 mládežníků	451 žen

Tabulka 1 Počet registrovaných hokejistů

Český svaz ledního hokeje

„Podepsaní předkládají stanovy Českého Svazu Hockeyového s uctivou žádostí, by slavné c.k. místodržitelství znění jich na vědomí vzalo a co možno vbrzku schválení svého k rukám předsedy přípravného výboru p. E. Procházky, ředitele Ústředního obchodního zpravodajství v Praze V., Mikulášská tř. č. 9, udělilo.“ (Gut, 1986)

Podle Guta, žádost tohoto znění nadšený propagátor sportu Emil Procházka natukal do psacího stroje a 11. listopadu 1908 doručil na místodržitelství království Českého v Praze. O osm dní později stvrdil stanovy razítkem úředník jménem Zukal. Dne 19. listopadu 1908 byl Český svaz Hockeyový úředně uznán.

Český svaz ledního hokeje z.s. (dále jen “ČSLH”) je zapsaným spolkem zastřešujícím dění v ledním hokeji v České republice. V roce 1908 byl jedním ze zakládajících členů Mezinárodní hokejové federace.

ČSLH organizuje na centrální úrovni I. a II. ligu mužů, extraligu a ligu juniorů, extraligu a ligu staršího dorostu a ligu žen. Prostřednictvím krajských svazů pak extraligu a ligu mladšího dorostu a další mužské, juniorské, dorostenecké či žákovské soutěže. ČSLH vysílá českou hokejovou reprezentaci k mezinárodním utkáním.

Nejvyšším orgánem svazu je konference, která je svolávána jednou za dva roky a jednou za čtyři roky je volební. Mezi konferencemi řídí ČSLH jedenáctičlenný výkonný výbor, v jehož čele stojí prezident svazu. V rámci ČSLH působí různé odborné komise, kterých je v současné chvíli osmnáct (arbitrážní, brankářská, disciplinární, ekonomická/marketingová, mládeže, Nadačního fondu Ivana Hlinky, rozhodčích, sledge hokeje, lékařská, reprezentační, hráčská atd.). Stálým orgánem mezi konferencemi je také dozorčí rada.

Český svaz ledního hokeje z.s. sdružuje v současnosti okolo 110 000 registrovaných hráčů, z toho kolem 85 000 v kategorii mužů. V zemi je k dispozici přibližně 150 krytých hřišť.

2.3. Soutěže – mistrovství světa, olympijské hry, světové poháry

2.3.1 Mistrovství světa v letech 1920 – 2016

Mistrovství světa v ledním hokeji je soutěž mužských reprezentačních mužstev členských zemí IIHF. První mistrovství světa (dále jen „MS“) se konalo 1920 jako součást her VII. Olympiády v Antverpách, oficiálně však bylo uznáno až 1982. (Gut, 1990)

Od 1924 bylo MS v ledním hokeji součástí Zimních olympijských her (dále jen „ZOH“) a od roku 1972 se hraje odděleně od ZOH, kromě let 1980, 1984 a 1988, kdy se MS v roce ZOH nekonalo. Po Mistrovství Evropy (dále jen „ME“) 1929 v Budapešti rozhodla IIHF pořádat MS od 1930 každoročně společně s ME. V prvních ročnících MS startovaly různé počty mužstev, proto i hrací systémy byly různé, hrálo se v jedné či více skupinách, podle počtu přihlášených. (Gut, 1990)

V roce 1951 byli poprvé účastníci rozděleni do dvou skupin podle výkonnosti. Od 1961 byl stanoven žebříček výkonnosti mužstev a hrálo se ve třech skupinách – A, B, C – s přímým postupem a sestupem. Vítěz A skupiny získává titul mistrů světa. Počet účastníků A skupiny byl pevně stanoven. V letech 1961 – 1968 osm mužstev, 1969 – 1975 šest mužstev (hrálo se dvoukolově), 1976 – 1991 znovu osm mužstev, 1992 – 1997 dvanáct mužstev a v roce 1998 bylo zatím poslední rozšíření na šestnáct mužstev. (Gut, 1990)

V tabulkové formě níže, jsou uvedeny vybrané přehledy, statistiky týkající se medailí, získaných bodů, pořadatelství, které dávají jasný obraz o úspěšnosti nejlepších účastníků mistrovství světa i zájmu resp. schopnosti získání pořadatelství této sportovní soutěže.

Medailový stav podle zemí – nad deset získaných medailí

Pořadí	Země	Zlato	Stříbro	Bronz	Celkem
1.	Kanada	26	13	9	48
2.	Československo / Česko	12	13	21	46
	<i>z toho Československo</i>	6	12	16	34
	<i>z toho Česko</i>	6	1	5	12
3.–4.	SSSR / Rusko	27	10	8	45
	<i>z toho SSSR</i>	22	7	5	34
	<i>z toho Rusko</i>	5	3	3	11
3.–4.	Švédsko	9	19	17	45
5.	USA	2	9	7	18
6.	Finsko	2	8	3	13
7.	Švýcarsko	0	2	8	10

Tabulka 2 Medailové hodnocení

Historická tabulka pěti nejúspěšnějších účastníků podle získaných bodů do roku 2016 včetně

Pořadí	Země	Účast	Zápasy	Body
1.–2.	Kanada	68	545	890
1.–2.	SSSR / Rusko	57	496	890
	<i>z toho SSSR</i>	35	297	523
	<i>z toho Rusko</i>	22	199	367
3.	Československo / Česko	74	605	888
	<i>z toho Československo</i>	52	406	547
	<i>z toho Česko</i>	22	199	341
4.	Švédsko	73	599	852
5.	Finsko	61	511	593

Tabulka 3 Nejúspěšnější účastníků podle získaných bodů do roku 2016

Tabulka zobrazuje úspěšnost zemí podle vítězství, remíz a porážek. V letech 1920 – 2006 byly za vítězství dva body, remízu jeden bod a porážku nula bodů. Od roku 2007 jsou za vítězství v normální hrací době tři body, vítězství v prodloužení a samostatných nájezdech dva body, porážky v prodloužení a samostatných nájezdech jeden bod a za porážku v normální hrací době nula bodů. Remízy byly zrušeny.

Pořadatelství – prvních pět zemí s nejčtetnějším pořadatelstvím

Počet	Země	Město	Rok
11.	Švédsko	Gävle, Göteborg, Jönköping, Karlstad, Malmö, Södertälje, Stockholm	1949, 1954, 1963, 1969, 1970, 1981, 1989, 1995, 2002, 2012, 2013
10.	Švýcarsko	Basilej, Bern, Davos, Fribourg, Ženeva, Lausanne, Svatý Mořic, Curych, Kloten	1928, 1935, 1939, 1948, 1953, 1961, 1971, 1990, 1998, 2009
10.	Československo / Česko	Praha, Bratislava, Brno, Ostrava, Kladno, Kolín, Mladá Boleslav, Plzeň	1933, 1938, 1947, 1959, 1972, 1978, 1985, 1992, 2004, 2015
8.	Německo	Berlín, Kolín, Dortmund, Düsseldorf, Garmisch - Partenkirchen, Hannover, Krefeld, Mnichov, Norimberk, Mannheim	1930, 1936, 1955, 1975, 1983, 1993, 2001, 2010
7.	Rakousko	Vídeň, Innsbruck	1930, 1964, 1967, 1977, 1987, 1996, 2005

Tabulka 4 Země s nejčtetnějším pořadatelstvím

Tabulka změn pořadatelů mistrovství světa

Rok MS	Původní pořadatel	Nový pořadatel	Důvod změny
1940	Německo		2. světová válka
1944	Itálie		2. světová válka
1947	Velká Británie	Československo	Velká Británie se zřekla pořadatelství
1958	Rakousko	Norsko	Nedostavěná hala
1969	Československo	Švédsko	Invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa
1970	Kanada	Švédsko	Roztržka mezi Kanadou a IIHF ohledně startu profesionálů na MS
1976	Rakousko	Polsko	Konání ZOH v Innsbrucku ve stejném roce s Mistrovstvím světa
2003	Česko	Finsko	Nedostavěná hala, prohození pořadatelství

Tabulka 5 Změny pořadatelů mistrovství světa

2.3.2 Mistrovství světa pořádaná v Československu, ČSSR, ČSFR a ČR

Desetkrát se konal světový šampionát v ledním hokeji na území Česka a Československa. A až na dvě poslední výjimky (2004 a 2015) se domácí hokejisté pokaždé mohli radovat ze zisku cenného kovu. Třikrát vybojovali českoslovenští hokejisté zlato, jednou stříbro a čtyřikrát bronz. „Bylo to nejlépe uspořádané mistrovství světa v historii.“ Tuto větu mohli slyšet čeští hokejoví fanoušci téměř pokaždé, když „hokejový cirkus“ zavítal do českých zemí.

Níže je uveden přehled všech deseti šampionátů konaných se na území České/Československé republiky a to vždy včetně základních informací a nezbytné fotodokumentace.

1. Přehled deseti šampionátů pořádaných v naší republice

Mistrovství světa v roce 1933

7. mistrovství světa a 18. mistrovství Evropy v ledním hokeji probíhalo ve dnech 18. – 26. února 1933 v Praze v Československu.

V roce 1933 poznala Praha poprvé krásu kanadského hokeje, jak se tehdy tomuto sportu říkalo. Dnes legendární Štvanice byla ještě téměř nová (otevřená 6. 11. 1932, 1. umělé kluziště v zemi). Reprezentace se tehdy utkaly o pohár, který vítězům věnoval prezident Tomáš Garrigue Masaryk. Hlavním favoritem turnaje byla do té doby neporažená Kanada. Fanoušci tehdy vzali kasy útokem a přes noc vykoupili všechny vstupenky (za devět dní sledovalo turnaj přes 100 000 diváků!). (Vyhlídal, 2006)

Obrázek 8 Výstřížek z tehdejších novin

Na turnaj se přihlásilo 12 účastníků, 10 mužstev bylo rozlosováno do tří kvalifikačních skupin (Kanada a USA byly přímo nasazeny do čtvrtfinále). První dvě mužstva postoupila do dvou čtvrtfinálových skupin, ze kterých první týmy postoupily do play off. Mužstva, která vypadla v kvalifikačních skupinách, hrála o 9. – 12. místo.

Týmy, které vypadly ve čtvrtfinálových skupinách, hrály o 5. – 8. místo. Ve skupinách se hrálo systémem každý s každým. Hrací doba, byla 3 x 15 minut. (Vyhlídal, 2006)

V zápasech Lotyšsko – Itálie, Rumunsko – Belgie a ve finále Kanada - USA, byli zkušebně nasazeni dva rozhodčí. Hrací doba byla 3x15 min.

Kanada (držitel šesti zlatých medailí), nakonec ve finále prohrála v prodloužení s USA 1:2. Tím byla zlomena kanadská nadvláda. Spojené státy se tak staly poprvé mistry světa. Domácí Československo (tým tvořilo třináct hráčů, z toho osm spolu hrálo za LTC Praha) získalo bronzové medaile a stalo se mistrem Evropy, když porazilo v druhém prodloužení Rakousko (dvěma góly v 64. minutě rozhodla zápas největší hvězda týmu Maleček). Byl to na svou dobu technicky velice šikovný hráč, který se kromě hokeje věnoval i tenisu, fotbalu, atletice nebo automobilovým závodům. Pro Československo se jednalo teprve o druhou medaili národního týmu od roku 1920 (bronz). (Štalmach, 2004)

Obrázek 9 Hráči Kanady a ČSR před zápasem (0:4)

A ještě pár informací k nejlepšímu střelci turnaje (autorovi 10 gólů) Josefovi Malečkovi. „Neuvěřitelný sportovní génius. Byl vynikající fotbalista, ve 20. letech držel československý rekord na 400 metrů překážek. Skvěle hrál golf, výborně pozemní hokej, byl jedním z nejlepších tenistů, několikrát hrál Davis Cup,“ vypočítává Miloslav Jenšík, hokejový historik, autor publikace Devatero hokejových zastavení, z níž pocházejí i dva dobové snímky. (Jenšík, 2015)

Na žádném z českých zápasů nechyběl herec a komik Vlasta Burian, Malečkův blízký přítel, který sám hrál na vrcholové úrovni tenis nebo fotbal za pražskou Spartu. Traduje se, že Maleček dával Burianovi vstupenky na utkání výměnou za lístky do jeho divadla. (Jenšík, 2015)

Například na úvod turnaje si československý tým pohlál s Rumunskem (8:0) a Josef Maleček se trefil hned pětkrát!

Vlastní stadion Štvanice – ledová plocha byla rozdělena na dvě části; větší sloužila hokeji, menší část bruslení pro veřejnost. Součástí stadionu byla také kavárna, ohřívárna, šatny pro sportovce, posilovna a ubytovna pro dvě mužstva. Zastřešení se stadion dočkal až v roce 1956.

Ještě před otevřením, 17. ledna 1931, se na rozestavěném stadionu odehrálo první utkání na umělém ledu v tehdejší Československu – zápas LTC Praha a univerzitního týmu z kanadské Manitoby sledovalo kolem 7 000 diváků a rozhlasový přenos komentoval populární reportér Josef Laufer. (Gut, 1978)

V roce 2000 byl stadion prohlášen kulturní památkou.

Mistrovství světa v roce 1938

12. mistrovství světa a 23. mistrovství Evropy v ledním hokeji probíhalo ve dnech 11. – 20. února 1938 v Československu. Šampionát se konal u příležitosti 30. výročí založení hokeje u nás s rozpočtem 2 miliony korun.

Na turnaj se přihlásilo 14 mužstev, rozlosovaných do tří kvalifikačních skupin. Hrací doba byla 3x15 minut.

Národní tým vedl Mike Buckna, kanadský trenér se slovenskými kořeny. Naše mužstvo ve čtvrtfinálové skupině vůbec poprvé porazilo tým USA (2:0), kdy exceloval brankář Bohumil Modrý. Vítězný souboj s Německem o bronz (jehož hráči při nástupech k zápasům hajlovali) dodal zápasům 17 měsíců před vypuknutím 2. světové války vzpruhu. (Gut, 1978)

Obrázek 10 Slavnostní nástup účastníků MS

Obrázek 11 Zahájení mistrovství světa v ledním hokeji, Nástup před utkáním

Mistrovství světa v roce 1947

První poválečný turnaj se měl původně konat v Londýně, ten ale postoupil účastnická práva Praze. Světového šampionátu se zúčastnilo pouze osm zemí (poprvé chyběla Kanada). Reprezentace se utkaly v rámci jediné skupiny systémem „každý s každým“, přičemž titul 14. mistrů světa získal tým s nejvyšším počtem dosažených bodů. V našem předposledním zápase dvou neporažených mužstev (naším stačila i remíza) však přišla velká rána – prohra 1:2 v přímém souboji o titul Švédskem...(před posledním hracím dnem vyhlásily téměř všechny noviny, že Švédsko se stane novým mistrem světa). (Bárta, 2007)

Ale je tu ještě malá naděje. Pokud totiž Švédové padnou v posledním zápase s Rakouskem a naši naopak porazí Ameriku, titul bude přece jen jejich. Nepravděpodobné se stalo skutečností!

Podceňovaní Rakušané se dokázali Švédsku ubránit a zápas vyhráli senzačně 2:1, čímž dali československým hokejistům druhou šanci.

Proti Americe šlo domácím reprezentantům o všechno a na ledě to bylo vidět. Znovu nakopnutí Bucknovi svěřenci suverénně vyhráli 6:1 a na prvním místě tabulky vystřídali zaskočené Švédsko.

Publikum bylo právem jako u vytržení a v neděli 23. února 1947 se na štvanickém ledě udál historický okamžik. Hráči se lvíčkem na prsou za bouřlivých ovací poprvé sklonili hlavy pro zlaté medaile z velkého světového turnaje! (Bárta, 2007)

Hvězdou turnaje byl útočník Vladimír Zábrodský, nejlepší střelec s 29 zásahy.

Obrázek 12 Z utkání ČR : Polsko (8:1), Mistrři světa z roku 1947

Mistrovství světa v roce 1959

26. mistrovství světa a 37. mistrovství Evropy v ledním hokeji probíhalo ve dnech 5. – 15. března 1959 v Československu. Naposledy se bojovalo o světové medaile na Štvanici. Turnajová utkání viděli diváci v Praze, Bratislavě, Brně, Kladně, Kolíně, Mladé Boleslavi, Ostravě a Plzni.

Na turnaj se přihlásilo 15 mužstev. Nejlepších 12 bylo rozděleno do tří kvalifikačních skupin. První dvě mužstva postoupila do finále v Praze. Mužstva na 3. a 4. místě hrála ve skupině o 7. – 12. místo. Zbývající tři mužstva hrála tzv. Evropské kritérium. Mimo soutěž se zúčastnilo juniorské mužstvo ČSR, které nahradilo odstoupivší Jugoslávii.

Třemi zajímavostmi bylo:

- trenérem naší reprezentace byl, dle rozhodnutí ČSLH, trenér ligového šampióna
- kapitán naší reprezentace si připsal na turnaji, jako druhý hráč v naší historii (po Josefu Malečkovi) 100. reprezentační start
- poprvé se mohli lidé mimo stadion spolehnout i na televizní přijímač (nejen na rozhlas).

Obrázek 13 Bronzový národní tým

Mistrovství světa v roce 1972

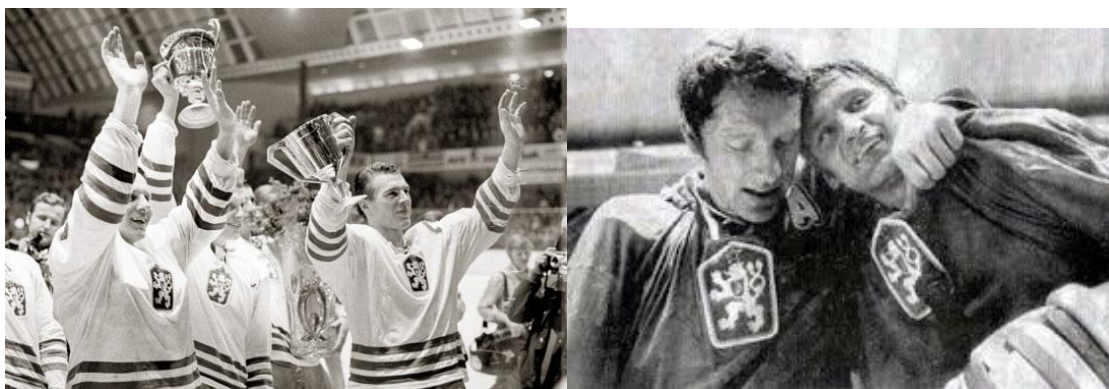
39. mistrovství světa a 50. mistrovství Evropy v ledním hokeji probíhalo ve dnech 7. – 22. dubna 1972 v Praze. Kromě mistrovství světa se v tomto roce ještě uskutečnily Olympijské hry v Sapporu a „Série století“.

Turnaje se zúčastnilo 20 mužstev, rozdělených do tří výkonnostních skupin. Ve skupině A se hrálo dvoukolově, v ostatních skupinách jednokolově.

Předcházejících devět mistrovství světa (1963 – 1971) vyhrál Sovětský svaz, až pražský šampionát přerušil jejich rekordní sérii. Stalo se tak po urputných bojích, z nichž vyšli vítězně českoslovenští hokejisté, kteří tak po 23 letech (poslední zlatou medaili pro Československo vybojoval tým, jehož většina hráčů byla později odsouzena v tzv. hokejovém procesu, v roce 1949 ve Stockholmu) získali v pořadí třetí titul mistrů světa (Ondroušek, 1999).

Podle Bárty (2007) bylo Mistrovství světa v Praze očekáváno s obrovským napětím i nadějí. Bylo téměř jasné, že se bude rozhodovat mezi domácím mužstvem a týmem SSSR. Mezi oběma reprezentacemi panovala obrovská rivalita, kterou srpnová okupace v roce 1968 jenom vystupňovala. Hokej byl vnímán jako náhradní pole pro soupeření mezi oběma státy a jako možný zdroj odplaty za imperialistické chování SSSR. A v roce 1972 to českoslovenští hokejisté přímo v Praze dokázali! V cestě za titulem smetli Švýcarsko 19 : 1 a 12 : 2, Německo dvakrát 8 : 1, dvakrát porazili i Finsko a Švédsko a v základní skupině remizovali se SSSR 3 : 3. V rozhodujícím utkání, které sledovala na obrazovkách prakticky celá republika, porazili díky svému velmi bojovnému výkonu SSSR 3 : 2 (třetiny 2 : 0, 1 : 2, 0 : 0) a získali zlaté medaile. Naše góly stříleli Nedomanský, Farda a Jaroslav Holík, v brance stál vynikající „fakír“ Jiří Holeček. Režimu se sice podařilo zabránit, aby tato událost vyvolala podobné nepokoje jako před několika lety, ale stejně obrovské nadšení zaplavilo celý náš národ.

V All-stars týmu se objevili Jiří Holeček, František Pospíšil a Oldřich Machač.

Obrázek 14 Pohár pro mistry světa v ruce kapitála Fr. Pospíšila, Bratrské objetí po finálové vítězné bitvě Jiřího a Jaroslava Holíků

Mistrovství světa v roce 1978

45. mistrovství světa a 56. mistrovství Evropy v ledním hokeji probíhalo ve dnech 26. dubna – 14. května 1978 v Praze.

Čechoslováci tehdy vládli hokejovému světu. Doma chtěli dokonat „zlatý hattrick“ po Katovicích a Vídni. Průběh turnaje tomu nasvědčoval. Když domácí tým zdolal Kanadu v čele se slavným Marcelem Dionnem 5:0 (předtím i SSSR 6 : 4 a František Černík dal hattrick), prohlásil tehdejší šéf NHL Ziegler: „Neznám na světě hokejové mužstvo, které by dnes večer Čechoslováky překonalo!“

Mistrovství se zúčastnilo 24 mužstev, rozdělených podle výkonnosti do tří skupin. V A–skupině se hrálo nejdříve jednokolově každý s každým, poté první čtyři týmy postoupili do finálové skupiny, kde se hrálo o titul.

Až nastal poslední duel ve finálové skupině – proti Sovětskému svazu. Československu stačila ke zlatu i porážka o gól. Sportovní hala hlásila vyprodáno, 14 500 diváků. Porážka 1:3 však odhodlané reprezentanty zarmoutila.

Kdo ví, jak by to vypadalo, kdyby v roce 1978 fungovalo video. Za stavu 0:2 se totiž Vladimír Martinec řítí v poslední minutě 2. třetiny na brankáře Tret'jaka, pod nohy mu skočil Vasiljev a puk skončil kdesi v brankovišti. Americký rozhodčí gól nejdříve uznal a pak neuznal. Sověti dali třetí branku, a tak snížení kapitána Ivana Hlinky nic moc neřešilo (o umístění mezi SSSR a ČSSR rozhodl větší počet střelených branek). Hlavně kvůli Tret'jakovi se krásný sen o třetím titulu mistrů světa v řadě rozplynul. Když zamračený Hlinka přebíral trofej pro stříbrné mužstvo, diváci skandovali: „Nevadí! Nevadí!“ (Štalmach, 2004).

Jenže pro hokejisty to byla slabá útěcha. Není žádným tajemstvím, že mnoho našich hokejistů po zápasu v kabině brečelo. V All-stars týmu se objevili Jiří Holeček, Jiří Bubla a Ivan Hlinka.

Obrázek 15 Reprezentační tým Československa

Mistrovství světa v roce 1985

Zdolat nejvyšší stupínek pod obrovským tlakem dokáží ti nejlepší z nejlepších. V historii našeho hokeje se to naposledy povedlo svěřencům trenérů Bukače a Neveselého v Praze 1985, kdy sladký příběh došel naplnění. V době vlády sovětské sborné překonali největšího soka i nečekaně výtečnou Kanadu, a brali zlato!

Praha našim reprezentantům svědčí, domácí prostředí třikrát proměnili v zisk zlatých medailí. Dosud poslední triumf vybojovali hokejisté v roce 1985, na ledě Sportovní haly rozhodla především výhra ve finálové skupině 11:2 nad Američany, 2:1 nad sbornou (nezapomenutelný gól Růžičky proti vyjetému Myškinovi), zlatý triumf pak svěřenci trenérů Bukače a Neveselého pečtili závěrečným skalpem Kanady 5:3 (fantastický zápas korunoval Jiří Šejba, kdy Riggini nasázel hattrick, všechno v závěru pečtil střelou do prázdné branky Jiří Lála). Českoslovenští a kanadští hokejisté si po posledním mači vyměnili dresy, něco podobného předtím nastalo jen na Kanadském poháru 1976 (Bárta, 2007).

Obrázek 16 Národní mužstvo po výhře nad Kanadou

Turnaje se zúčastnilo osm mužstev, která hrála nejprve systémem každý s každým. Čtyři nejlepší týmy pak postoupily do finálové skupiny. Nejlepším brankářem turnaje byl vyhlášen Jiří Králík, jenž se společně s Vladimírem Růžičkou prosadil i do all stars. Na šampionátu zářili Lemieux, Yzerman, Ron Francis, Makarov a další hvězdy světového hokeje (Bárta, 2007).

Jubilejní 50. mistrovství světa v ledním hokeji ustanovilo nový rekord v návštěvnosti, Československá televize odvysílala 25 přímých přenosů, akreditovalo se 600 novinářů z 20 zemí včetně hokejově exotických jako Libye, Írán či Kuba (Bárta, 2007).

Hráči si atmosféru pochvalovali, ale současně dodávali: „Přesto to na tribunách nebylo takové, jaké to mělo být. Pořád to bylo takové zaražené“ (Jenšík, 2015).

V socialistických zemích v roce 1985 se oslavovalo 40. výročí konce války, takže i hokejové mistrovství světa se od politiky nemohlo zcela oprostít. Ústřední heslo šampionátu znělo: „Sportem za mír a přátelství mezi národy“ (Jenšík, 2015).

Pískot diváků při vyhlášení týmu SSSR na závěrečném ceremoniálu se stal výjimečným protestem. (Jenšík, 2015)

Mistrovství světa v roce 1992

56. mistrovství světa v ledním hokeji 1992 se konalo v Praze a Bratislavě ve dnech 28. dubna – 10. května 1992.

Šampionátu se zúčastnilo 32 mužstev, rozdělených podle výkonnosti do tří skupin. A-skupina byla rozšířena na dvanáct účastníků, kteří hráli podle nového systému (do 1996). Týmy byly rozděleny do dvou šestičlenných skupin, z nichž první čtyři postoupily vůbec poprvé v historii šampionátů do vyřazovací části, tedy play-off. Týmy, které skončily ve skupině na šestém místě, hrály o záchranu.

Na mistrovství světa naposledy startovalo Československo, které bylo od 1. 1. 1993 rozděleno na Českou a Slovenskou republiku.

Trenérem československých reprezentantů byl v roce 1992 Ivan Hlinka.

Obrázek 17 Ivan Hlinka, Ze semifinále utkání proti Finům

Zlato získali Švédové díky většímu počtu nastřílených branek, když v posledním utkání zdolali 9:0 demoralizovanou Kanadu, které již o nic nešlo.

Ve skupině vyhrál náš národní tým čtyři utkání a prohrál pouze s Ruskem (2:4), které se po rozpadu Sovětského svazu vrátilo ke svému tradičnímu názvu.

Ve čtvrtfinále Hlinkova družina sestřelila Američany vysoko 8:1. V semifinále ale národní tým prohrála v dobře rozehraném zápase 2:3 na penalty.

V boji o bronz Čechoslováci porazili houževnaté Švýcary 5:2 a jako jediní měli v tomto roce medaile z obou akcí (třetí i na olympiádě v Albertville). Nejlepším obráncem turnaje byl vyhlášen Róbert Švehla, jiný zadák František Musil a útočník Petr Hrbek byli zařazení do all stars.

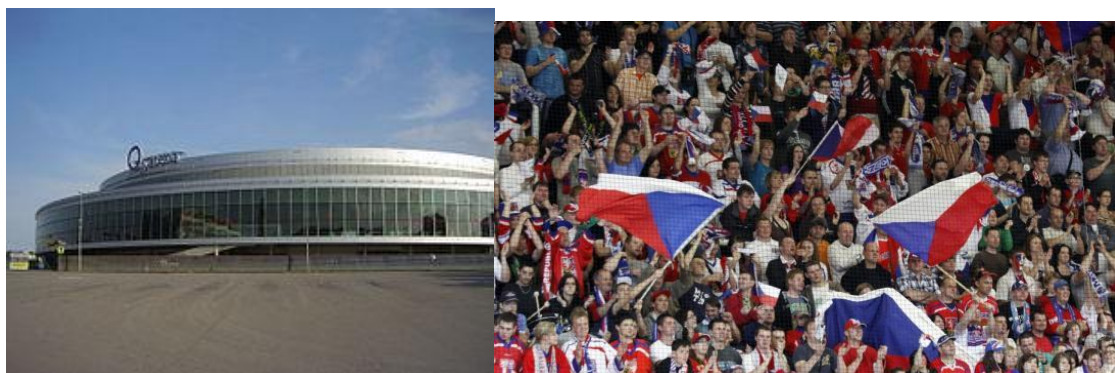
Mistrovství světa v roce 2004

68. mistrovství světa v ledním hokeji se konalo v Praze a Ostravě ve dnech od 24. dubna do 9. května 2004.

Mistrovství se zúčastnilo šestnáct mužstev, rozdělených do čtyř čtyřčlenných skupin, z nichž první tři týmy postoupily do dvou osmifinálových skupin, týmy z prvního až čtvrtého místa postoupily do play off. Mužstva, která skončila v základní skupině na čtvrtém místě, hrála ve skupině o udržení.

Tento šampionát potvrdil, jak je systém hokejového mistrovství světa nevyzpytatelný. Výborné výkony, skvělé výsledky a stejně zmar a oči pro pláč.

Nádherná nová hala, divácký rekord a hráči z NHL. Devátému domácímu šampionátu chybělo v roce 2004 jen to nejdůležitější, a to úspěch českých hokejistů.

Obrázek 18 Nová Sazka aréna, Fanoušci na stadionu:

Proti papírově slabším soupeřům čeští hokejisté v nově postavené Sazka aréně (dnes O2 aréna) jasně potvrdili svoji roli favoritů. Postupně s huty porazili Lotyšsko 3:1, Kazachstán 7:0, Německo 5:1, v osmifinálové skupině zvládli také zápasy s Rakouskem (2:0) a Švýcarskem (3:1).

První velkou zkoušku pro Lenerův tým znamenal až poslední duel s „javorovými listy“. Ale už v 7. minutě Česko vedlo nad vlažnými Kanadany (poslední mistři světa) 2:0 a souboj o postup z prvního místa do čtvrtfinále vyhrálo přesvědčivě 6:2. Fanoušci už málem slavili zlato a panovala mezi nimi obrovská euforie.

Národní tým jako jediný v úvodní fázi šampionátu neztratil ani bod. Jenže vyřazovací boje jsou ošidné. Ve čtvrtfinále stál proti českému snu USA, čtvrtý tým ostravské osmifinálové skupiny, který experty nijak nenadchl.

V první třetině sice branka nepadla, ale na začátku druhé části už Češi vedli 2:0. Jenomže Američané nejdříve snížili a pak dokonce vyrovnali na 2:2. Konec, prodloužení, konec.

O postupujícím do semifinále musely rozhodnout samostatné nájezdy, jak sami hokejisté s oblibou říkají, dovednostní soutěž či loterie.

V prvních čtyřech sériích na žádné straně gól nepadl. Až se v poslední sérii proti českému gólmanovi Tomáši Vokounovi rozjel Andy Roach a báječnou fintou poslal senzačně Američany do bojů o medaile..

Obrázek 19 Výstřižek z novin, Maskot šampionátu, Jaromír Jágr – člen ALL-star týmu

Jágr, Ručinský, Šlégr, Hlinka, Výborný a ostatní hvězdy v turnaji končí na pátém místě. „V kabině je velký smutek, mysleli jsme si, že půjdeme dál, diváci by si to zasloužili,“ řekl tehdy po zápase pro Českou televizi Martin Straka, zklamaný kapitán národního týmu. (Jenšík, 2015)

„Huř mi u hokeje ještě nikdy nebylo,“ přidal se k truchlícím trenér Lener. „Ohromnou euforii vystřídala prázdnota. Ale lidi pak zase začali tleskat a ocenili, že tam kluci nechali vše.“ (Jenšík, 2015)

Zlato v Praze vybojovala proti Švédům oživlá Kanada a bronz braly právě Spojené státy.

Za pořadatelství mistrovství světa sklízel český šampionát vesměs jen chválu.

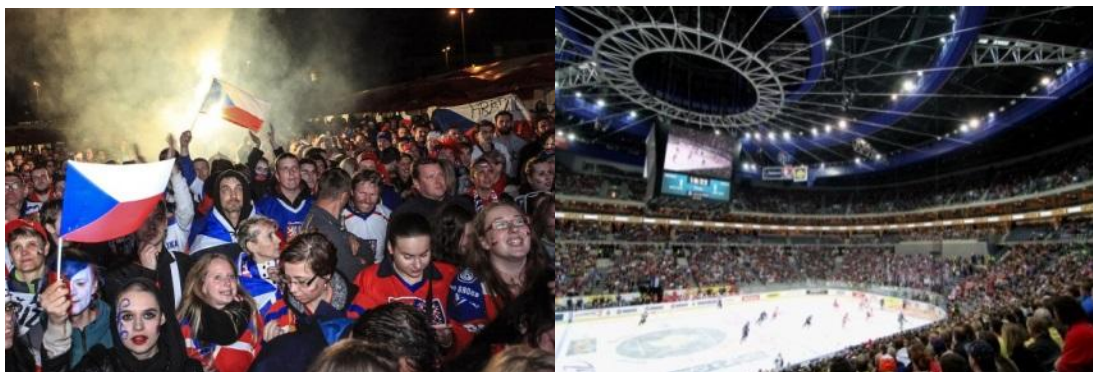
Za krásnou novou halu, bezchybnou organizaci nebo nový rekord v návštěvnosti (662 097), který pokořilo až Bělorusko v roce 2014. Ale jak měli být fanoušci spokojeni, když jim chybělo to nejdůležitější – sportovní úspěch?

Mistrovství světa v roce 2015

V Česku je hokej opravdový fenomén. Můžeme se o tom přesvědčovat v různých průzkumech, článcích, nebo i během posledního 79. mistrovství světa pořádaného v naší zemi (1. – 17. května v Praze a Ostravě). Skvělí fanoušci, parádní atmosféra, nový divácký rekord – René Fasel prostě neměl slov a toto MS hodnotil, jako nelepší hokejové mistrovství všech dob.

Turnaje se zúčastnilo celkem 16 týmů, 14 nejlepších z minulého mistrovství a dva postupující z minulého ročníku skupiny A divize 1 – Slovinsko a Rakousko.

Hokej, hokej, hokej. Na květen 2015 se nemůže vzpomínat jinak, mistrovství světa v Praze a Ostravě přebilo veškeré ostatní dění. A podobně jako na předchozím domácím šampionátu v roce 2004 po něm zůstalo v duších fanoušků zklamání.

Obrázek 20 Divácká kulisa na Staroměstském náměstí a v Aréně

Češi na turnaji nezahráli špatně, dokonce překonali brány čtvrtfinále, jenže na konci zůstaly spíš jen lehké rozpaky. Aby ne, když národní tým podruhé za sebou nedokázal v bitvách o medaile vstřelit jediný gól.

Nepovedlo se to v semifinále proti Kanadě ani v bitvě o třetí místo s Američany (s týmem, který Česko senzačně vyřadil na nájezdy už před jedenácti lety...).

Nic na tom nezměnil ani Jaromír Jágr, jenž v 43 letech opět uchvátil výbornými výkony, ani kometa sezony Jakub Voráček, který v NHL prožil skvostnou sezonu, v níž bojoval o vítězství v bodování.

„Přesto to bylo nejlepší mistrovství v historii,“ prohlásil šéf svazu Tomáš Král. Možná to znělo nabubřele, ovšem bližší pohled na okolnosti mu dává za pravdu. Turnaj se povedl organizačně, ozdobil ho divácký rekord, vzpomínat se bude také na bláznivou dvojici králíků z klobouku. (Kirchner, 2015)

Největším úspěchem však byl finanční výsledek: svaz na akci vydělal téměř půl miliardy korun, tenhle výsledek několikanásobně předčil veškerá očekávání.

Zaplňené tribuny nebyly jen na zápasech českého týmu, plno bývalo i na zápasy Rusů a hlavně Kanadčanů, kteří do Prahy přiletěli s hvězdným výběrem (což také potvrdili na ledě, kde předváděli dokonalý hokej, který je dovedl k zaslouženému zlatu).

Tak zaslouženému, že ho poražení finalisté z Ruska neunesli a předčasně utekli z ledu při předávání medailí (Jenšík, 2015).

A ještě jeden příběh na turnaji upoutal: točil se kolem Sidney Crosbyho, jenž v Praze vstoupil do zlatého klubu borců, kteří dokázali vyhrát Stanley Cup, olympiádu a mistrovství světa.

Obrázek 21 Jeden z maskotů šampionátu

Maskoty turnaje byla populární večerníčková dvojice – králíci z klobouku Bob a Bobek, i když původně chtělo vedení ČSLH za maskota šampionátu světoznámého Krtečka.

MS v hokeji v Praze a Ostravě navštívilo na 64 zápasech 741 690 diváků, což je historicky největší návštěva na mistrovství světa v hokeji. Toto mistrovství také překonalo rekord v průměrné návštěvnosti na zápas, který činí 11 589 diváků.

Obrázek 22 O2 Aréna, ČEZ Aréna

A kdy příště?

Příští světový šampionát v hokeji možná Česko uspořádá dříve, než se původně plánovalo. Ideální by byl rok 2023.

2. Získání pořadatelství

O pořádání každého ročníku Mistrovství světa v ledním hokeji právě v Česku se rozhoduje několik let dopředu (většinou 5 – 6 let) a to na základě hlasování více jak padesáti členů na kongresu Mezinárodní hokejové federace (IIHF). Většinou je o pořádání šampionátu více zájemců, a proto se hlasuje.

Vlastnímu hlasování však předchází již legitimní lobbying, jehož součástí je i schopnost přesvědčení proč je právě pořádání u nás to nejvhodnější.

Mezi zásadní argumenty většinou patří:

- pořádání posledního šampionátu v naší zemi (zkušenosti s pořádání obdobných akcí) a jeho úspěšnost z pohledu domácí veřejnosti i zahraničních mužstev, hostů, delegátů,
- vyzdvižení úspěchů československého/českého hokeje, popularita tohoto sportu v naší zemi i zvýšení celosvětové popularity a zájmu o tento sport pokud se uskuteční šampionát u nás,
- přívětivost našich občanů, krása naší země, její bezpečnost, pohostinnost, výše životní úrovně, standardu služeb apod.,
- stávající připravenost pokud se týče nezbytného technického vybavení, zázemí a infrastruktury,
- složení organizačního výboru
- jasný harmonogram nezbytných činností včetně dostatečné garance jejich uskutečnění vedoucí k úspěšnému pořádání šampionátu.

To jsou vyjmenovány pouze některé z vlivů, které se mohou zásadně promítnout do vlastního rozhodování o přidělení pořadatelsví konkrétního šampionátu. Za každou z těchto činností však stojí kromě vysoce profesionální práce, její koordinace a permanentní kontrola i nemalé množství lidské práce, nadšení a ochoty pracovat pro dobrou věc. Pouze vhodné skloubení všech těchto aktivit může vést k zásadnímu rozhodnutí, ovlivnění hlasující

3. Nezbytná agenda k zajištění

Proto, aby mohla být jakákoliv sportovní soutěž podobného rozsahu organizována a zajišťována je nezbytná dlouhodobá (i desetiletá strategie s rozplánováním konkrétních aktivit, kroků, činností, jejich návazností a provázanosti a to při stanovení jasného harmonogramu, zodpovědností konkrétních osob či institucí a samozřejmě nezbytné zajištění finančních prostředků) cílená koordinovaná činnost tisíců a tisíců dílčích aktivit vedoucích k finálnímu úspěšnému organizování šampionátu.

První krok byl popsán v kapitole 2.3.1.2 ii „Získání pořadatelsví“.

Získáním pořadatelsví však začíná mnohaletý (minimálně pětiletý) časový harmonogram mnoha činností jak před vlastním pořádáním šampionátu, během jeho uskutečnění i se závěrečným vyhodnocením, vypořádáním finančních, daňových záležitostí apod.

Níže jsou uvedeny vybrané úkoly, které stojí před pořadateli šampionátu, rozdělené do dvou časových období – před pořádáním šampionátu a během jeho uskutečnění.

Výčet vybraných činností před vlastním pořádáním šampionátu:

- ustaven kompletní organizační výbor šampionátu a přijetí podrobného harmonogramu všech nezbytných činností vč. určení zodpovědných a termínů splnění,
- zajištění nezbytného objemu finančních prostředků,
- zajištění stadionů, ubytovacích, parkovacích a stravovacích zařízení, prostor pro PRESS konference, fan zóny, VIP apod.,
- smluvní zajištění propagace (dresy, mantinely, ledová plocha, reklama v tiskových materiálech - program, media guide, plakát, reklama na hlavních a čárových rozhodčích, na rolbě, na audio-video zařízení na stadiónech, TV injecktáže atd.,
- doprava pro mužstva z hotelů na stadióny,
- dostatečné personální kapacity na zajištění vybraných činností (zdravotní služby, bezpečnost, pořádková služba, fanshop, fastfood, barmani ve VIP prostorách,....).

Výčet vybraných činností během šampionátu:

- zajištění bezpečnosti, bezproblémového ubytování a veškerého nezbytného servisu (doprava, umožnění tréninků, regenerace, apod.) pro účastníky šampionátu a jejich doprovod,
- zajištění bezpečnosti a bezproblémového ubytování pro hosty, delegáty, rozhodčí, návštěvníky, fanoušky atd. šampionátu,
- zajištění komfortního prostředí pro zápasy, tréninky mužstev, rozbory zápasů a taktické přípravy na další zápasy, masáže atd.,
- zajištění odpovídajícího prostředí pro zástupce sdělovacích prostředků, sponzorů, představitelů LIHG, partnerů, VIP partnerů aj.,
- organizační záležitosti související se zahajovacím a závěrečným ceremoniálem,
- organizační zajištění průběhu po ukončení každého zápasu (hymny, předávání cen nejlepším hráčům, apod.),
- dostatečné personální zajištění na pokrytí všech hlavních i doprovodných funkcí.

4. Vyhodnocení

Souhrnný přehled o umístění (úspěšnosti) našeho národního mužstva na každém z těchto šampionátů je pro přehlednost uveden v následující tabulce. Může to být jeden z aspektů, podle něhož lze ten který konkrétní šampionát hodnotit.

Rok	Pořadatel	Město	Zlato	Stříbro	Bronz	Jiné umístění
1933	ČSR	Praha			x	
1938	ČSR	Praha			x	
1947	ČSR	Praha	x			
1959	ČSR	Praha / Bratislava			x	
1972	ČSSR	Praha	x			
1978	ČSSR	Praha		x		
1985	ČSSR	Praha	x			
1992	ČSFR	Praha / Bratislava			x	
2004	Česko	Praha / Ostrava				5
2015	Česko	Praha / Ostrava				4

Tabulka 6 Souhrnný přehled umístění

Samozřejmě je to pro většinu fanoušků to rozhodující kritérium. Podle mého názoru však existuje více měřítek, podle kterých lze šampionát hodnotit. Níže je uváděn výčet dalších z nich:

- celkový počet diváků přítomných v hledištích stadionů, průměrná návštěva na jednom zápase,
- nastavení ceny vstupenek podle atraktivnosti zápasů (např. největší zájem na posledním šampionátu v roce 2015 byl o vstupenky na zápas České republiky a Kanady, které zmizely z prodeje po devíti minutách...), zohlednění programu a konkrétního rozlosování šampionátu a jejich několikafázová distribuce (denní balíčky, jednozápasové vstupenky apod.),
- finanční výsledek (příjmem ČSLH, ale i příjmem veřejných rozpočtů formou daní a pojištění - státní, krajské či obecní rozpočty). Například opět k poslednímu šampionátu v roce 2015 – zisk ze šampionátu ČSLH byl cca půl miliardy před zdaněním.

Jak se vlastně k téměř půlmiliardové částce došlo?

Náklady na pořádání vrcholného hokejového turnaje činily přibližně 600 milionů. Příjmy z prodeje vstupenek, marketingu, podpory z veřejných zdrojů a části cateringu překročily miliardu korun (právě částka za lístky je nejvýraznější položkou, toto mistrovství světa stanovilo nový divácký rekord - na zápasy přišlo 741 690 diváků. Podle řady odborníků se jednalo o nejlépe připravený šampionát v historii, z pohledu ČSLH šlo jednoznačně o ekonomicky nejúspěšnější šampionát, který byl ČSLH pořádán.

ČSLH však není jediný, kdo na mistrovství světa vydělal. Více než 1,3 miliardy korun získaly veřejné rozpočty - státní, krajské či obecní. Veřejné rozpočty podpořily šampionát částkou zhruba 160 milionů korun, na daních a pojištění získaly osmkrát tolik. Mistrovství světa potvrdilo, že podpora podobných akcí se při důsledné kontrole nákladů, dobrém marketingu a rozumně nastavených cenách veřejným rozpočtům vyplatí. A jak se s finančními prostředky naložilo? Hlavně podporou mládeže na reprezentační i klubové úrovni.

- technické zabezpečení,
- propagace, organizace,
- doprovodné programy,
- způsob nakládání, rozdělení získaných příjmů,
- podpora investičních akcí a zaměstnanosti související s pořádáním mistrovství (vybudování nových sportovišť a doprovodné infrastruktury,
- organizace přípravných akcí souvisejících s pořádáním šampionátu, atd.),
- zájem médií, zájem televizních diváků, sponzorů,
- publikace šampionátu, výběr maskota (je pro vyznění akce jednou ze stěžejních záležitostí a musí ho např. schválit ČSLH, Mezinárodní federace ledního hokeje, sportovní marketingová agentura Infront, vlastníci majetkových práv,...),
- popularizace ledního hokeje a sportu obecně naší zemi,
- „lobbing“ před a na kongresu IIHF směřující k získání pořadatelsví,

- zvýšení povědomí o naší zemi s dopadem do zvýšení nejen dočasné návštěvnické atraktivity naší země, ale i v následně zvýšený turistický ruch se souvisejícím dopadem do příjmů.

Přehled nejnavštěvovanějších MS v historii

	Rok	počet diváků celkem
1. Česká republika	2015	741 690
2. Bělorusko	2014	640 044
3. Česká republika	2004	552 097
4. Německo	2010	548 788
5. Finsko	1997	526 172
6. Kanada	2008	477 040
7. Finsko a Švédsko	2012	451 054
8. Finsko	2003	449 193
9. Švédsko a Finsko	2013	427 818
10. Německo	2001	407 000

Pozn.: v žádných dostupných zdrojích nebyl nalezen počet diváků na MS v Rusku v roce 2016

Tabulka 7 Návštěvnost mistrovství světa

Přehled MS s nejvyšší průměrnou návštěvností na zápas

	Rok	Návštěvnost utkání
1. Česká republika	2015	11 589
2. Sovětský svaz	1979	11 078
3. Sovětský svaz	1973	11 050
4. Československo	1985	10 291
5. Finsko	1997	10 119
6. Bělorusko	2014	10 001
7. Česká republika	2004	9859
8. Německo	2010	9799
9. Švédsko	1989	9714
10. Československo	1972	9519

Pozn.: v žádných dostupných zdrojích nebyl nalezen počet diváků/zápas na MS v Rusku v roce 2016

Tabulka 8 Nejvyšší průměrná návštěvnost

Ze získaných podkladů, údajů lze konstatovat, že všechna mistrovství světa pořádaná v naší republice byla úspěšná. Všechna provázely nebývalý divácký zájem. V cca následném ročním horizontu bylo patrné pozorovat zvýšení návštěvnosti ze strany zahraniční klientely v naší republice. Investiční výstavba (stadiony, ubytovací a stravovací kapacity, doprovodná infrastruktura – doprava apod.) související s pořádáním šampionátu a její následné efektivní využití po ukončení mistrovství. Nebývalá propagace a popularizace tohoto sportu se všemi následnými dopady do financí, zdravotnictví, školství, atd.

2.3.3 Olympijské hry

Zimní olympijské hry jsou jedna z nejdůležitějších zimních sportovních událostí. Konají se každé čtyři roky.

První (zpětně v roce 1925 označené) se uskutečnily v roce 1924 ve francouzském Chamonix, kam byli sezváni sportovci na „Týden zimních sportů“. Některé ze ZOH byly zrušeny (1940 Sapporo, 1944 Cortina d'Ampezzo). (Gut, 1986)

Do roku 1992, kdy proběhla 16. Zimní olympiáda, se konaly vždy v ten samý rok jako letní OH. Poté bylo rozhodnuto periodu zimních her posunout o polovinu vůči hrám letním, a tak se následné ZOH konaly už v roce 1994. Další hry se opět konají ve čtyřletém cyklu.

Zimní olympiádu zatím hostilo 11 států: čtyřikrát Spojené státy americké, třikrát Francie, dvakrát Itálie, Japonsko, Kanada, Norsko, Rakousko a Švýcarsko a jednou Jugoslávie, Německo a Rusko.

Zatím poslední hry byly uspořádány v únoru 2014 v ruském Soči. Následující ZOH bude hostit jihokorejský Pchjongčchang (2018) a čínský Peking (2022).

Už v minulosti měl tým Československa blízko ke zlatu na zimních olympijských hrách. V roce 1948 mu chyběl ke konečnému vítězství jediný gól. V roce 1968 jeden bod navíc. V roce 1976 přišel o zlato pár minut před koncem rozhodujícího utkání se Sovětským svazem. V roce 1998 na ZOH v Naganu, které byly nazvány jako “turnaj století” se ukázaly také největší hvězdy nejlepší soutěže na světě - NHL (Gretzky, Forsberg, Sellane, Jágr, Hašek a další). NHL poprvé pozastavila svíji soutěž, aby se tito hráči mohli těchto her zúčastnit. Po nervy drásajícím semifinále, kde naši reprezentanti na nájezdy udolali tým Kanady, na ně čekal tým Ruska. Jedinou branku

utkáni vstřelil Petr Svoboda, a tak jsme se stali po devadesáti letech existence českého hokeje olympijskými vítězi. Více v kapitole 2.5. (Gut, 1986)

2.3.4 Světové poháry

Národní tým se zúčastnil všech Světových / Kanadských pohárů. Turnaj vznikl z důvodu, že v 70. letech 20. století se na tehdejších hokejových turnajích nemohli střetnout nejlepší světoví hokejisté, protože na Olympijských hrách nesměli hrát profesionálové, tedy hráči z NHL a během mistrovství světa probíhalo play-off NHL. Šéf hráčské asociace této ligy Alan Eagleson tedy přišel s nápadem uspořádat Světový pohár. Turnaj musel však být kvůli protestu IAHF přejmenován na Kanadský pohár. Následně po uskutečnění pěti Kanadských pohárů se stejně pohár přejmenoval na Světový pohár, které se od té doby uskutečnily tři.

Kanadský pohár 1. ročník

září 1976

Severní Amerika (Montreal, Toronto, Philadelphia, Winnipeg, Ottawa, Quebec)

ČSSR 2. místo (s Kanadou 0:6, 4:5 po prodloužení)

V All-star teamu týmu Milan Nový

Kanadský pohár 2. ročník

září 1981

Severní Amerika (Montréal, Winnipeg, Ottawa, Edmonton)

ČSSR semifinále (prohra se SSSR 1:4)

V All-star teamu týmu A. Kadlec

Kanadský pohár 3. ročník

září 1984

Severní Amerika (Halifax, Montréal, Calgary, Edmonton, Vancouver, Buffalo, London)

ČSSR 5. místo ve skupině

Kanadský pohár 4. ročník

srpen /září 1987

Severní Amerika (Calgary, Hamilton, Regina, Halifax, Montréal, Sydney)

ČSSR semifinále (prohra s Kanadou 3:5)

Kanadský pohár 5. ročník

srpen /září 1991

Severní Amerika (Toronto, Hamilton, Montréal, Ottawa, Quebec, Saskatoon, Chicago, Detroit, Pittsburgh)

ČSSR 6. místo ve skupině

Světový pohár v ledním hokeji**srpen /září 1996**

Hokejová soutěž konaná poprvé pod tímto názvem (dřívější název byl Kanadský pohár).

Evropa (Stockholm, Helsinky, Praha, Garmisch-Partenkirchen)

Severní Amerika (Ottawa, Filadelfie, Montreal, Vancouver, New York). Zápasy vyřazovací části se hrály v Severní Americe.

Česko 4. ve skupině

Světový pohár v ledním hokeji**srpen /září 2004**

Evropa (Kolín nad Rýnem, Stockholm, Helsinky, Praha)

Severní Amerika (Saint Paul, Toronto, Montréal)

Česko porážka v semifinále 3:4 v prodloužení s Kanadou

Světový pohár v ledním hokeji**září/říjen 2016**

Kanada (Toronto)

Česko 6.

Závěrem této kapitoly je potřeba uvést, že pokud se například vyplní přání Donalda Fehra (šéfa hráčské asociace NHLPA) stane se ze Světového poháru tradiční hokejový turnaj, který se bude konat pravidelně jednou za čtyři roky.

K tomu zůstává rovněž ve čtyřletém cyklu olympijský turnaj, a tak vyvstává otázka: Co s mistrovstvím světa? Má smysl, aby se konalo každý rok? Nabízí se i další varianty, o kterých se spekulovalo už v předchozích letech – zavést systém pořádání světového šampionátu jednou za dva roky, anebo ho vynechat v olympijské sezoně.

Je však otázkou, zda se ale chce Evropa vůbec přiblížit zámořskému hokeji? Tradiční mistrovství světa má v Evropě kořeny příliš hluboko, aby se v jeho frekvenci pořádání či pravidlech prováděly razantní změny. Možná mu ale právě to, že se hraje každý rok, ubírá na zmiňované prestiži, kterou disponuje Světový pohár.

2.4. Nejznámější osobnosti našeho hokeje

Síň slávy – přehled nejvýznamnějších hráčů, kteří se zasloužili o značné úspěchy českého ledního hokeje. Nejdříve vždy probíhá nominace a následně po schválení ČSLH, jsou do ní vybraní uvedeni. V současné době je v této Síni uvedeno více jak sto dvacet hokejistů.

Dále je uveden abecedně výčet vybraných necelých třiceti individualit, která já považuji za nejlepší z nejlepších. Předpokládám, že to jsou tak známá jména, že není třeba připomínat, v které době dotyčný aktivně působil ať již jako hráč (plus v kterých mužstvech), trenér ligového či národního mužstva či funkcionář v ČSLH:

Josef Černý	Karel Gut	Dominik Hašek	Ivan Hlinka
Jaroslav Holík	Jiří Holík	Jaromír Jágr	František Kaberle ml.
Jiří Králík	Jiří Lála	Oldřich Machač	Josef Maleček
Vladimír Martinec	Vladimír Nadrchal	Václav Nedomanský	Milan Nový
Jaroslav Pouzar	Martin Procházka	Robert Reichel	Vladimír Růžička
Jan Suchý	Antonín Stavjaňa	Martin Straka	Bedřich Ščerban
Peter Šťasný	František Tikal	David Výborný	Vladimír Zábrodský.

Dále je vhodné uvést i ta jména, které dosud v Síni slávy uvedena nejsou, ale o úspěchy českého ledního hokeje se patřičně zasloužili či zasluhují, a kteří mají v budoucnu šanci tuto síň rozšířit:

Martin Ručínský, Petr Nedvěd, Patrik Eliáš, Milan Hejduk, Roman Hamrlík, Tomáš Plekanec, David Krejčí, Jakub Voráček, David Pastrňák, Jan Kovář.

2.5. Úspěchy českého, československého hokeje

Z celého obsahu práce jednoznačně vyplývá, že náš reprezentační tým patří za celou dobu stoleté historie k nejúspěšnějším týmům. V následujících tabulkových přehledech je z pohledu vybraných kritérií lze potvrdit tuto skutečnost.

Současně již i v předchozí kapitole (2.4) je seznam vybraných našich hráčů ledního hokeje, kteří se svými dovednostmi zařadili mezi světové hráče.

Přehled medailí dosažených naší reprezentací na Mistrovstvích světa

Národní mužstvo patří k nejúspěšnějším na světě v počtu získaných medailí:

Zlato (12)	1947, 1949, 1972, 1976, 1977, 1985, 1996, 1999, 2000, 2001, 2005, 2010
Stříbro (13)	1948, 1961, 1965, 1966, 1968, 1971, 1974, 1975, 1978, 1979, 1981, 1983, 2006.
Bronz (21)	1920, 1933, 1938, 1955, 1957, 1959, 1963, 1964, 1969, 1970, 1973, 1981, 1987, 1989, 1990, 1992, 1993, 1997, 1998, 2011, 2012

Přehled medailí dosažených naší reprezentací na Mistrovství Evropy (od roku 1991 se o tento titul nehraje)

Zlato (14)	1911, 1914, 1922, 1925, 1929, 1933, 1947, 1948, 1949, 1961, 1971, 1972, 1976, 1977.
Stříbro (21)	1913, 1921, 1926, 1936, 1938, 1939, 1952, 1955, 1959, 1960, 1965, 1966, 1968, 1974, 1975, 1978, 1979, 1982, 1983, 1985, 1989.
Bronz (17)	1923, 1931, 1934, 1935, 1954, 1956, 1957, 1958, 1963, 1964, 1967, 1969, 1970, 1973, 1981, 1987, 1990.

Pořadí zemí dle získaných medailí na hokejovém turnaji na ZOH

Historický přehled pořadí zemí dle získaných medailí. Tabulka je řazená dle počtu získaných zlatých medailí.

Nejúspěšnějším medailistou hokejového turnaje na olympijských hrách je Kanada s patnácti cennými kovy.

Pořadí	Stát	Zlatá	Stříbrná	Bronzová	Celkem
1.	Kanada	9	4	2	15
2.	Sovětský svaz / SNS / Rusko	8	2	2	12
3.	USA	2	8	1	11
4.	Švédsko	2	3	4	9
5.	Československo / Česko	1	4	5	10

Tabulka 9 Nejúspěšnější medailové turnaje

Přehled olympijských turnajů, kde získalo Československo / Česko medaile

Rok	Pořadatel	1. místo	2. místo	3. místo
1920	Antverpy, Belgie			x
1948	St. Moritz, Švýcarsko		x	
1964	Innsbruck, Rakousko			x
1968	Grenoble, Francie		x	
1972	Sapporo, Japonsko			x
1976	Innsbruck, Rakousko		x	
1984	Sarajevo, Jugoslávie		x	
1992	Albertville, Francie			x
1998	Nagano, Japonsko	x		
2006	Turín, Itálie			x

Tabulka 10 Přehled olympijských turnajů

Závěrem této kapitoly je třeba uvést i jiná úspěšná vystoupení našeho národního týmu – tituly na MS juniorů v letech 2000 a 2001 (stříbrné medaile z let 1979, 1982, 1983, 1985, 1987), tituly z Mistrovství Evropy hokejistů do 18 let - 1968, 1979, 1988, 1991, 1992, Euro Hockey Tour (1997 – 1998), Pohár Izvestijí, Pohár Baltika (1971, 1975, 1978, 1986, 2001, 2002), Švédské hokejové hry (1994), Německý pohár (1988, 1994, 1995), Spengler cup (1976) apod.

2.6. Budoucnost českého hokeje

Ze všech předchozích kapitol jednoznačně vyplývá jedinečnost, ale i nezastupitelnost ledního hokeje a jeho vliv nejen na společnost, její kultivaci, národní sjednocení, ale i výchovu mládeže a její zdraví a úspěšný vývoj.

Automaticky se proto nabízí mnoho otázek „Bude naše reprezentace hrát stále tak výtečnou roli na světových šampionátech? Bude konkurenceschopná? Budeme stále vychovávat takové množství talentů? Kolik hráčů bude úspěšných v klubech NHL? Co úroveň naší ligy? Jaká nás čeká budoucnost, budoucnost českého hokeje?“

V současné době se zde střetávají dva jednoznačně protichůdné názory. Předseda ČSLH Tomáš Král o budoucnost českého hokeje ani o budoucnost národního týmu nemá obavy. „Český hokej je a bude konkurenceschopný i po generačních výměnách.“ Jsou jeho slova.

Na druhou stranu existuje nemálo renomovaných trenérů, hráčů a odborníků, kteří nevidí situaci tak pozitivně a optimisticky. Rok od roku klesá kvalita českého hokeje, to, co nikdo nechce slyšet, číst a vidět, se stává skutečností. Veleúspěšná éra je pryč, dotahují se na nás země, které jsme v minulosti pravidelně poráželi, a bude ještě hůře.

„Produkce mládeže je pořád horší a horší. Severská dvojka Finové a Švédové nás předbíhají, Bohatí Američané. Bohatíři z Ruska. S Kanadou se porovnávat nemůžeme. Švýcarsko se na nás dotahuje. My bojujeme tak se Slovenskem,“ říká Luděk Bukač. Systém výchovy očividně nefunguje, mládežnické reprezentace prohrávají, co se dá, a v NHL není snad žádný mladý Čech, co by stál za zmínku (i když mezi útočníky si myslím, že nemalý potenciál v hráčích David Pastrňák, Tomáš Hertl, Radek Faksa, Jakub Vrána, Pavel Zacha, Dmitrij Jaškin, Ondřej Palát a u obránců Libor Hájek, Vojtěch Budík, Filip Hronek, Jakub Zbořil nebo Dominik Mašín, možná je). Systém našeho mládežnického hokeje není tak účinný, jako je ten v lépe umístěných zemích na

žebříčku IIHF. Na rozdíl od nich nevychováme z každého ročníku dvacet kluků, kteří mají šanci na NHL, ale třeba pět, maximálně deset (i když máme dostatek talentů, naši předkové nám zanechali bohatý herní genofond...). A závěrem tedy hlavní důvody, proč?

- Tradicí českého hokeje vždy byla promyšlená práce s mládeží. Odrazem každé sportovní budoucnosti je péče o mládež. Vychovávali jsme velké osobnosti. S mládeží úzce souvisí výkonnost reprezentace. Na poli mládeže nebývale dlouho přešlapujeme na místě. O hokeji mládeže často mluvíme, avšak pro zlepšení děláme málo.
- Místo abychom šli cestou nových poznání a vlastní tradice, opisujeme soupeře, dětem a rodičům nabízíme finskou a švédskou hokejovou školu.
- Prostředí mládeže není úrodné. Je zaplevelené klamavým dojmem odbornosti. Důvěra rodičů dětí a mladých hráčů v systém se vytratila.
- Nespokojenost rodičů, časté odchody dorostenců a juniorů za kvalitnější péčí do zahraničí, téměř neviditelná stopa juniorů v extralize a posléze trvale špatné výsledky na MS 18 a dvacetiletých jsou fakta svědčící o profesním pochybení.
- Často diskutovanou otázkou je financování mládeže. Podpora mládeže společností, ČSLH a za nemalého příspěvku rodičů není zdaleka ideální, nicméně je velmi slušná. Problémem je, že okázale rozhazujeme tam, kde to není nutné, a na závažné investice nemáme.
- Klíčovým problémem progresu hokeje mládeže je kvalita koučování, respektive způsob vzdělávání koučů. Vzdělávání koučů není založeno na sebe řízeném učení, ve kterém je kladen důraz na motivaci a aktivitu učících se. Nepocítují-li koučové praktický přínos nových vědomostí, těžko ve své práci mohou něco změnit. Školsky pojaté vzdělávání nemůže produkovat chytré kouče, sebevědomé trenéry s praktickým herním rozumem.
- Netrénujeme-li dobře, nemůžeme ani dobře hrát.
- Současný trend učení hokejové mládeže považuje za nejdůležitější princip herní způsobilosti - přihrávku, nikoliv střelbu a kondici. Jinými slovy aktivace rozhodování z možností a kombinační hra jsou z pohledu učení více než bušení a střelba.

- Není sporu, že vysoké fyzické nasazení, kondice, střelba, tah na branku, dodělávání soubojů, tečování, dorážení atd. jsou technickými i taktickými nástroji výkonu, nikoliv však principem učení herní způsobilosti.
- Výsledkem vedení dětí a mladých hráčů k tvořivosti je produkce individualit. Bez individualit se na poli dospělých těžko vyhrává. Je to proto, že každá individualita na sebe dokáže strhnout pozornost soupeře, čímž se automaticky vytváří a uvolňuje prostor pro snadnější činnost ostatních.
- Současný trénink mládeže se shlédl ve všestrannosti, všeobecné kondici, taktické disciplíně a metodicky řízeném nácviku. Na místo, abychom děti a mladé hráče vedli k samostatnému rozhodování z volby možností a spolupráci, jejich mozek aktivujeme hity, doděláváním soubojů, střelbou, dorážením, tečováním atd. K tomu všemu svazujeme jejich herní myšlení kasárensky prezentovanou taktickou disciplínou. Ve svém důsledku se jedná o trénink podlamující sebedůvěru a psychickou odolnost.
- Nejsou-li děti od prvních krůčků na ledě vedeny k důvěře v sama sebe a rozhodování z možností, těžko se z nich stanou tvořiví jedinci – v dospělosti „boří a buší“.

Možná působí předchozí řádky velice pesimisticky a beznadějně. Je pravdou, že i kdybychom začali dělat vše správně, pracovat s mládeží a hlavně se vrátili k tomu, co fungovalo v minulosti, tak změny nepřijdou hned. „Není to zadání na pár měsíců nebo let,“ uvádí Luděk Bukač.

Na druhou stranu je dobré, že ti výše zmiňovaní experti, vyvíjejí tlak na český hokejový establishment, aby dohnal myšlením a metodikou pokročilejší národy. Proto je na závěr nutné konstatovat - nepropadávejme panice.

3. Praktická část

3.1. Anketa k mistrovství světa a její vyhodnocení

Z celého obsahu této práce jednoznačně vyplývá obrovská popularita československého /českého hokeje v celé jeho historii i velké množství úspěchů našeho národního mužstva na nejrůznějších světových vrcholových turnajích.

Současně je prokazatelné, že pořádání všech deseti šampionátů Mistrovství světa v naší republice bylo výjimečným svátkem pro celou fanouškovskou veřejnost. Oslavou hokeje v různých historických etapách naší země (a mnohdy i možností prezentace semknutosti či protestu národa proti některým tehdejším historicko-politickým událostem).

Jako důvodné se proto jeví vytvoření souhrnu osmi otázek, které osvědčí hrubé znalosti z oblasti týkající se všech Mistrovství světa pořádaných v naší republice.

Přehled otázek:

1. Pořádala naše republika více než pětkrát Mistrovství světa v ledním hokeji?
2. Získala na některém z těchto MS naše reprezentace zlaté medaile?
3. Jakou medaili získala naše republika na šampionátu v Praze v roce 1972?
4. Umíte vyjmenovat alespoň tři hokejisty – mistry světa?
5. Kdy se naposledy konalo MS v naší republice?
6. Kdo byl největším soupeřem našich hokejistů v sedmdesátých a osmdesátých letech?
7. Kdo byl Ivan Hlinka?
8. Znáte nějakého maskota MS hokeje pořádaných v naší republice?

3.2. Spektrum tazatelů

Při každé anketě, průzkumu, dotazníku je kromě položených otázek zásadní i spektrum dotazovaných. To může význačným způsobem ovlivnit konečné výsledky a poskytnout více či méně objektivní obraz o celkové skutečnosti a to včetně následně prezentovaných výsledků. Účelem autora této ankety proto bylo vybrat maximálně objektivní vzorek respondentů (tak, aby se získané výsledky daly vztáhnout na celou populaci ČR) a výběr, formulace jasných konkrétních osmi otázek.

Celkový počet, výběr sedmdesáti tazatelů, byl vybrán s tímto reprezentativním vzorkem, kdy pod pojmem „zájem o sport“ byli osloveni respondenti, kteří se zajímají o hokej, ať již jej provozují aktivně či jsou pouze příznivci ledního hokeje.

Muž / žena			
do 20 let	70	20	
zájem o sport			10
ostatní		10	
20 – 40 let		20	
zájem o sport			10
ostatní			10
nad 40 let		30	
zájem o sport			15
ostatní			15

Tabulka 11 Spektrum tazatelů

3.3. Výsledky ankety

Na základě vyhodnocení odpovědí na jednotlivé otázky, jsem získal tento výsledek:

		Správná odpověď Ano / Ne		
Muž	35	157 / 123		
do 20 let		10	46 / 34	
zájem o sport			5	34 / 6
ostatní			5	12 / 28
20 – 40 let		10	58 / 22	
zájem o sport			5	35 / 5
ostatní			5	23 / 17
nad 40 let		15	53 / 67	
zájem o sport			8	37 / 27
ostatní			7	16 / 40
Žena	35	81 / 199		
do 20 let		10	21 / 59	
zájem o sport			5	15 / 25
ostatní			5	6 / 34
20 – 40 let		10	22 / 58	
zájem o sport			5	16 / 24
ostatní			5	6 / 34
nad 40 let		15	38 / 82	
zájem o sport			8	31 / 33
ostatní			7	7 / 49

Tabulka 12 Výsledky ankety

K výše uvedenému výsledku se došlo sumarizací níže uvedených údajů v členění po jednotlivých kategoriích respondentů a jednotlivých otázek.

Otázka	Muž						Žena					
	do 20 let		20 – 40 let		nad 40 let		do 20 let		20 – 40 let		nad 40 let	
	ZS/5	O/5	ZS/5	O/5	ZS/8	O/7	ZS/5	O/5	ZS/5	O/5	ZS/8	O/7
1	5	3	5	4	5	3	3	2	4	2	6	2
2	5	2	5	4	5	2	3	2	3	1	4	2
3	4	1	5	3	5	3	2	1	1	1	2	1
4	5	3	5	3	5	3	4	0	4	0	6	0
5	2	0	2	0	2	0	0	0	0	0	0	0
6	3	1	4	4	5	2	1	0	2	1	5	1
7	5	2	5	5	7	3	2	1	2	1	7	1
8	5	0	4	0	3	0	0	0	0	0	1	0
Celkem	34	12	35	23	37	16	15	6	16	6	31	7
%	85	30	87,5	57,5	57,8	28,6	37,5	15	40	15	48,4	12,5

Tabulka 13 Členění respondentů

3.4. Vyhodnocení ankety

Shromážděné výsledky/odpovědi všech dotazovaných lze podrobit mnoha analýzám, přístupům a následně z nich učinit některé závěry.

V dalších řádcích proto bude provedena analýza podle vybraných kritérií s tím, že na závěr každé analýzy bude provedeno vyhodnocení. Vyhodnocení bude probíhat na základě uskutečněných čtyř přístupů (přičemž autor si je vědom minimálně dalším deseti druhům přístupů, podle kterého by nashromážděná data a mohl hodnotit):

1. Analýza podle pohlaví tazatele
2. Analýza podle stáří respondenta
3. Analýza podle jednotlivých otázek
4. Analýza podle pohlaví / stáří / zájmu resp. nezájmu o sport

ad 1. Analýza podle pohlaví tazatele

Z 280 otázek položeným mužům bylo dopovězeno 157 správně a 123 chybně.

Z 280 otázek položených ženám bylo odpovězeno 81 správně a 199 nesprávně.

Vyhodnocení

Z výše uvedených údajů prostým průměrem (součtem $34+12+35+23+37+16 : 8 \times 35$) vyplývá, že muži odpověděli správně z 56,07 % a ženy z 28,93%.

Pokud vezmeme vážený průměr (správné odpovědi z různého počtu tazatelů (5, 5, 5, 5, 8, 7 tzn. součet hodnot $85+30+87,5+57,5+57,8+26,8 : 6$) jedná se u mužů o hodnotu 57,73% odpovědí bylo správných a u žen 28,07% odpovědí bylo správných.

Z těchto údajů můžeme s vysokou mírou pravděpodobnosti konstatovat, že muži se podstatně více zajímají o lední hokej. Což se dalo s vysokou pravděpodobností očekávat. Na druhou procentuální výše (téměř 60% u mužů a přes 20% u žen) jsou hodnoty vysoké a svědčí o skutečném fenoménu ledního hokeje v naší republice.

Současně cca pětatřicetiprocentní (57,43% resp. 20,07%) rozdíl mezi ženskou a mužskou populací není zjištění překvapivé. Dokonce si troufnu vyslovit úvahu, že pokud by tato anketa probíhala např. z oblasti fotbalu, byl by rozdíl mezi mužskou a ženskou populací ještě markantnější. Na druhou stranu např. u ankety z oblasti např. ženského biatlonu by mohli být výsledky podobné ne-li ještě lepší než u ledního hokeje ve prospěch žen (tzn. menší rozdíl mezi muži a ženami než 35%).

Současně více jak dvacetiprocentní znalost u žen je mírně nadprůměrná (oproti očekávání) hodnota a svědčí o tom, že ženy vzhledem k atraktivnosti, pojetí a rychlosti tohoto sportu jej mají mezi oblíbenými a za druhé i značná publicita ve sdělovacích prostředcích, ať již o výsledky v ledním hokeji, vnímání ledního hokeje jako určitého národního sportu, či prezentace některých význačných osobností (Jágr, Plekanec...) hrají nezanedbatelnou úlohu v tom, že tento sport není cizí ani ženské populaci.

Závěrem považuji za povinnost uvést ještě jeden vliv, který jistě měl na výsledné hodnoty nemalý dopad. Jsem přesvědčen, že zvolená úroveň, odbornost a úzká specializace otázek z oblasti ledního hokeje, mohla být příčinou dosažený výsledků. Vzhledem k předmětu této práce však byla zvolena skladba i úroveň otázek v té podobě jak byla.

ad 2. Analýza podle stáří respondenta

V kategorii do 20 let u mužů i žen bylo zodpovězeno 67 správně a 93 chybně.

V kategorii 20 – 40 let u mužů i žen bylo zodpovězeno 80 správně a 80 chybně.

V kategorii nad 40 let u mužů i žen bylo zodpovězeno 91 správně a 149 chybně.

Vyhodnocení

Výše uvedené číselné hodnoty nám dávají představu (samozřejmě vždy zatíženou určitou pravděpodobnostní chybou, odchylkou) o tom, jak se určité věkové kategorie orientují ve specifických otázkách ledního hokeje.

Výše uvedené hodnoty v % ($85+30+37,5+15 : 4$) tzn. 41,88 pro respondenty do 20 let, 50 % pro respondenty mezi 20-ti až 40-ti lety a 36,83 % u respondentů nad 40 let ukazují, že střední kategorie je nejkompetentnější k tomuto druhu otázek. Přičemž tuto skutečnost zásadním způsobem ovlivňují dva údaje – možná překvapivě velice nízká hodnota (30 %) u „mužů do 20 let / ostatní“ a na druhou stranu nečekaně vysoká hodnota (57,5%) u „mužů / 20 – 40 let / ostatní“, kdy zde pravděpodobně hrála v prvním případě skutečnost většího, širšího spektra zájmů u této věkové kategorie ne zcela vyhraněných pro sport a u druhé kategorie (57,5%) pravděpodobně určitá „historická paměť“ dotazovaných (i když jsem toto spíše předpokládal u kategorie „muži / nad 40 let / ostatní“...byla zde spíše kalkulována hodnota vyšší než 28,6%).

ad 3. Analýza podle jednotlivých otázek

Otázku č. 1 zodpovědělo tazatelů.	44 správně (62,86 %) a	26 nesprávně (27,14 %)
Otázku č. 2 zodpovědělo tazatelů.	38 správně (54,29 %) a	32 nesprávně (45,71 %)
Otázku č. 3 zodpovědělo tazatelů.	29 správně (41,43 %) a	41 nesprávně (58,57 %)
Otázku č. 4 zodpovědělo tazatelů.	38 správně (54,29 %) a	32 nesprávně (45,71 %)
Otázku č. 5 zodpovědělo tazatelů.	6 správně (8,57 %) a	64 nesprávně (81,43 %)
Otázku č. 6 zodpovědělo tazatelů.	29 správně (41,43 %) a	41 nesprávně (58,57 %)
Otázku č. 7 zodpovědělo tazatelů.	41 správně (58,57 %) a	29 nesprávně (41,43 %)
Otázku č. 8 zodpovědělo tazatelů.	13 správně (18,57 %) a	57 nesprávně (81,43 %)

Vyhodnocení

V kapitole 3.1.1 bylo uvedeno několik informací k anketě a otázkám jako takovým. Počet, obsah, srozumitelnost i pořadí otázek je důležité pro celkový úspěch ankety, šetření. Moji snahou bylo vytvořit maximálně 7 – 8 otázek, které by byly stručné, srozumitelné a odrážely oblast pořadatelství MS v naší republice. Spektrum otázek proto muselo obsáhnout všech deset šampionátů, nejen počet, ale i případné úspěchy. Nejen šampionáty jako sportovní akce, ale i naše výjimečné osobnosti, hokejisty. Nejen počty, roky a osobnosti, ale i dílče mimosportovní věc – maskoty.

Samozřejmě asi kdokoliv jiný by naformuloval otázky odlišně. Jistě by i změnil obtížnost, pořadí, určitě i jejich počet. Já jsem se rozhodl pro toto znění a proto shromážděné výsledky, jejich vyhodnocení a následně provedené analýza vycházejí s tohoto mého návrhu.

Z výše uvedeného přehledu v této kapitole vyplývá, že úspěšnost v odpovědích na osm otázek můžeme rozdělit do dvou zásadně odlišných skupin. Zaprvé otázky, kde správná odpověď byla cca 55% a více (otázka 1, 2, 4, 7), kdy je zajímavé, že toto bylo

zjištěno jak u dotazovaných mužů, tak i žen. A zadruhé u otázek, kde měli dotazovaní minimální úspěšnost kladných odpovědí (otázky 5 a 8). I u těchto otázek je stejná skutečnost, že obě otázky měli nejnižší míru správných odpovědí, avšak u žen byla tato míra ještě na podstatně nižší hladině úspěšnosti (otázka 5 – 0 % a otázka 8 – 2,86 %). Právě otázka č. 5, jsem přesvědčen, je jedna ze dvou otázek, které oddělily ty, kteří sledují a zajímají se o hokej dlouhodobě a pravidelně a ostatní (současně je trochu překvapivé, že tato otázka se týkala ze všech otázek nejbližší minulosti – ani ne dva roky zpět – přesto byla pro většinu nesnadná). Druhou otázkou je otázka č. 4, kde je markantní rozdíl (hlavně u žen) mezi kategorií „zájem o sport“ a „ostatní“ (17 otázek chybných – 3 x nula, oproti 14 správným – 4 + 4 + 6).

Z výše uvedených zjištění je proto otázkou, zda otázky, se kterými měli dotazovaní takové problémy, nebyly příliš náročné? A ty, se kterými se naopak tazatelé vypořádali nadmíru úspěšně, mohly být naopak náročnější? Na druhou stranu, účelem každé ankety je (by mělo být) získat zcela objektivní výsledky, informace, nezatížené účelovými představami zadavatelů anket. Pak se i z těchto informací dají vyvozovat nějaké dopady, doporučení, stanoviska atd.

Současně si dovolím hlavně u dotazovaných žen predikovat, že hlavně u otázek 1 a 2 se mohlo v nemalém procentu odpovědí jednat o jejich odhad, tip a prostě buď to vyšlo, nebo ne.

ad 4 Analýza podle pohlaví / stáří / zájmu resp. nezájmu o sport

Muž / do 20 let / zájem o sport	34 správně	6 nesprávně	85 %
Muž / do 20 let / ostatní	12 správně	28 nesprávně	30 %
Muž / 20 – 40 let / zájem o sport	35 správně	5 nesprávně	87,5 %
Muž / 20 – 40 let / ostatní	23 správně	17 nesprávně	57,5 %
Muž / nad 40 let / zájem o sport	37 správně	27 nesprávně	57,8 %
Muž / nad 40 let / ostatní	16 správně	40 nesprávně	28,6 %
Žena / do 20 let / zájem o sport	15 správně	25 nesprávně	37,5 %
Žena / do 20 let / ostatní	6 správně	34 nesprávně	15 %
Žena / 20 – 40 let / zájem o sport	16 správně	24 nesprávně	40 %
Žena / 20 – 40 let / ostatní	6 správně	34 nesprávně	15 %
Žena / nad 40 let / zájem o sport	31 správně	33 nesprávně	48,4 %
Žena / nad 40 let / ostatní	7 správně	49 nesprávně	12,5 %

Vyhodnocení

Toto je dle mého názoru nejobjektivněji, nejvíce vypovídajícím způsobem a nejpřesněji nastavená analýza – jdoucí do největší podrobnosti detailu ze všech čtyř analýz. Analyzovaná data, která jsou nejméně zatížena nějakým jiným vlivem. Data jsou analyzována na základě 12 kritérií (u analýzy 1 se jednalo o dvě – muž / žena, u analýzy 2 se jednalo o tři – věk dotazovaných a u analýzy 3 se jednalo o osm – otázky). Analýza vypovídá o tom, jaké znalosti z pořádaných šampionátů v hokeji v naší republice mají jednotlivé věkové skupiny, podle pohlaví a zájmu. Samozřejmě mohlo by se přistoupit k analýze ještě o jeden stupeň podrobnosti níže a jít na vyšší míru detailu, tj. kdybychom analyzovali podle tohoto kritéria (věk / pohlaví / zájem) a ještě po jednotlivých otázkách. Jsem však přesvědčen, že s ohledem na tento typ zpracovávaného dokumentu a účelu k čemu tato anketa slouží (i počtu oslovených respondentů) by tato analýza nebyla na místě.

Z výše uvedených výsledků (procentuálních) lze proto dovodit:

Jednoznačně největší povědomí (a výtečné výsledky) dosáhly tři kategorie („Muž / do 20 let / zájem o sport“, „Muž / 20 – 40 let / zabývá se sportem“ a „Žena / nad 40 let / zájem o sport“). Zjištění to není překvapivé. Tyto výsledky se daly předpokládat (a to i u této kategorie žen, kde jistě hlavní roly hrál právě věk a paměť,

vzpomínky, historická zkušenost (a vyplývá to i ze správných odpovědí právě na otázky 3, 4, 6, 7) dotazovaných žen.

Současně z výsledku u kategorie „Muž / do 20 let / ostatní“ lze dovodit, že pravděpodobně větší nabídka příležitostí, zájmů, zálib apod. u této kategorie (způsobeno současnou dobou a širokým spektrem nabídky) více vyhraňuje a odděluje „propast“ mezi sportující mládeží a těmi, kteří mají zásadně odlišné záliby. Na druhou stranu je ke zvážení, zda by současná doba neměla všechny jedince ve všech oblastech vzdělávat alespoň na nějakou minimální úroveň. Ale to si myslím, že tato anketa u této kategorie dokázala – určitá úroveň povědomí, zde je, a to i právě kategorie, která jako sport jej neupřednostňuje.

Současně u žen, všechny věkové skupiny, kategorie ostatní – s největší pravděpodobností docházelo k odpovědím formou tipování. Projevilo se to tím, že u odpovědí ano / ne je vždy předpokládán výsledek s pravděpodobností 50%. U otázek, kde musela dotazovaná odpovídat nějakým jménem, číslem skutečností jsou převážně nuly (všechny odpovědi špatně).

Ostatní kategorie a dosažené výsledky není třeba hodnotit, nijak výrazně nevybočují ze standardních čísel v rámci hodnot, které byly u té které kategorie získány.

Závěrem této kapitoly (3.1) je potřeba uvést, že anketa splnila očekávání a nastavila s určitou mírou pravděpodobnosti stav, který v našem „hokejovém“ národě skutečně je. Poskytla data, která u jednotlivých věkových skupin zcela jednoznačně potvrzují skutečně vysoký zájem o dění v ledním hokeji a vysoké znalosti v této oblasti. Celkově obhájila přívlastek, který je často s naším národem v souvislosti se sportem zmiňován – „hokejový“. Jsem přesvědčen, že hodnota, vyplývající z analýzy č. 1 (42,9 % získaná jako $57,73 + 28,07 : 2$), je toho dostatečným důkazem. Současně podstatně širší kruh otázek, větší spektrum dotazovaných a více kritériálních analýz, a jejich následné vyhodnocení, se může stát předmětem případné diplomové práce navazující na tuto práci.

4. Závěr

Kapitola shrnuje všechny závěry, ke kterým se došlo jak v praktické tak i teoretické části práce. Vyhodnotit, zda byl splněn cíl práce a na jaké úrovni. Zda lze práci hodnotit jako dokument, jež se může stát podkladem pro další výzkum, analýzy, vyhodnocení.

Z celkového obsahu práce, její struktury, podrobnosti, numerické i slovní relevantnosti, zadokumentování zásadních skutečností i provedení žádoucí ankety vyplývá, že práce splnila předmět zadání a svůj cíl.

V teoretické části, na dostatečné úrovni a při odpovídající míře detailu, popsala vypovídajícím způsobem nejen historii ledního hokeje z celosvětového pohledu, ale i na národní úrovni.

Věnovala se s odpovídající pečlivostí a podrobností i pořádání světových soutěží (mistrovství světa, olympijských her a Kanadských/světových pohárů). Detailně v jasné struktuře zachytila zásadní informace o každém z deseti světových šampionátů pořádaných v naší zemi. Jako nezbytnou, a vhodnou přidanou hodnotu, práce uvádí i výběr našich nejlepších hokejistů vč. úvahy o možné budoucnosti našeho hokeje.

Praktická část velice podrobně a kompetentně zaznamenala vlastní anketu, formulaci a srozumitelnost otázek, spektrum tazatelů i vyhodnocení ankety v členění po jednotlivých skupinách respondentů.

Práce vycházela a čerpala vybrané informace z mnoha zdrojů uvedených v další kapitole, ale současně obsahuje značné množství informací, závěrů, doporučení, úvah, které vznikly z aktivního přístupu autora práce (po vhodné a nadstandardní komunikaci s vedoucím práce) k této bakalářské práci.

Práce dle přesvědčení autora prokazatelně splnila své zadání a svůj cíl a může sloužit jako vhodný materiál k dalšímu rozvoji zadaného titulu práce.

5. Seznam použité literatury

- 1) BÁRTA, Pavel. *Velké okamžiky ledního hokeje*. Ústí nad Orlicí: Flétna, 2007. ISBN 978-80-903652-4-7.
- 2) GUT, Karel a Gustav VLK. *Světový hokej*. Praha: Olympia, 1990. Olymp (Olympia).
- 3) GUT, Karel a Jaroslav PRCHAL. *Český hokej: [1909/2003]*. 2. dopl. vyd. Praha: Olympia, 2004. ISBN 80-7033-813-X.
- 4) GUT, Karel a Václav PACINA. *Malá encyklopedie ledního hokeje*. Praha: Olympia, 1986.
- 5) JENŠÍK, Miloslav. *Devatero hokejových zastavení: o zlato na domácím ledě*. Velké Přílepy: Olympia, 2015. ISBN 978-80-7376-388-6.
- 6) JENŠÍK, Miloslav. *Zlatá kniha ledního hokeje: historie a současnost nejrychlejší sportovní hry*. V Praze: XYZ, 2011. ISBN 978-80-7388-090-3.
- 7) MITÁŠOVÁ, Kristýna. *České srdce je hokejové*. České Budějovice: Nová Forma, c2011. ISBN 978-80-7453-154-5.
- 8) SÁBL, Václav, Stanislav SIGMUND a Karel GUT. *Knih o československém hokeji*. Praha: Olympia, 1969
- 9) STRÁNSKÝ, Jiří a Kamil ONDROUŠEK. *Historie československého a českého hokeje 1908 - 1999*. Praha: Vyšehrad, 1999. ISBN 80-7021-308-6.
- 10) ŠTALMACH, Darek. *Historie MS a ME v hokeji v České republice*. Brno: Computer Press, 2004. ISBN 80-251-0157-6.
- 11) VIČÍK, Radek a Jaroslav MARTÍNEK. *Mistři - zlatá éra pokračuje*. Brno: CP Books, 2005. ISBN 80-251-0641-1.
- 12) VLK, Gustav a Karel GUT. *Zlatá kniha hokeje: z dějin československého ledního hokeje*. Praha: Olympia, 1978.
- 13) VLK, Gustav a Karel GUT. *Zlatá kniha hokeje: z dějin československého ledního hokeje*. Praha: Olympia, 1978.
- 14) VYHLÍDAL, František a František KŘÍŽ. *Kronika mistrovství světa v ledním hokeji 1920-2005*. Praha: Deus, 2005. ISBN 80-86215-76-8.

Elektronické podoba

BAUER, M., [online]. [cit. 2017-01-15] <http://www.extra.cz/bukac-cesky-hokej-je-rok-od-roku-horsi-a-zlepseni-je-v-nedohlednu>

<http://www.cslh.cz/sin-slavy.html>

LICHNOVSKÝ T., [online]. . [cit. 2017-03-12] http://hokej.idnes.cz/mistrovstvi-sveta-v-praze-1947-dje-/ms-hokej-2015.aspx?c=A150513_142254_ms-hokej-2015_tp

LICHNOVSKÝ T., [online]. . [cit. 2017-03-15] http://hokej.idnes.cz/v-roce-1933-poznala-praha-poprve-krasu-kanadskeho-hokeje-ppg-/ms-hokej-2015.aspx?c=A150505_090855_ms-hokej-2015_tof

LICHNOVSKÝ T., [online]. . [cit. 2017-03-15] http://hokej.idnes.cz/mistrovstvi-sveta-v-praze-1992-dje-/ms-hokej-2015.aspx?c=A150510_194227_ms-hokej-2015_elv

LICHNOVSKÝ T., [online]. [cit. 2017-03-15] http://hokej.idnes.cz/hokejove-mistrovstvi-sveta-v-praze-2004-dhc-/ms-hokej-2015.aspx?c=A150517_084627_ms-hokej-2015_ot

PAVLÍČEK T., [online]. . [cit. 2017-03-15] http://hokej.idnes.cz/registrace-v-ceskem-hokeji-d00-/reprezentace.aspx?c=A13087_144637_reprezentace_tp

SKAUT, P., ., [online]. . [cit. 2017-03-15]., C <http://eprehledy.cz/ms-v-hokeji-vitezove-a-poradatele.php>

ŠTUMBAUER, J., MALEČEK J., Odborná terminologie vybraných sportovních disciplín [online]. . [cit. 2017-03-15]. <https://publi.cz/books/68/05.html>

6. Seznam obrázků

Obrázek 1 Ice hockey McGill University 1884	12
Obrázek 3 Fotografie mužstva LTC Praha z roku 1947	15
Obrázek 4 Momenty kolem roku 1969	17
Obrázek 5 Titul mistrů světa a Evropy	17
Obrázek 6 Národní mužstvo s poháry za titul mistrů světa a Evropy.....	18
Obrázek 8 Výstřížek z tehdejších novin	25
Obrázek 9 Hráči Kanady a ČSR před zápasem (0:4).....	26
Obrázek 10 Slavnostní nástup účastníků MS	27
Obrázek 11 Zahájení mistrovství světa v ledním hokeji, Nástup před utkáním	28
Obrázek 12 Z utkání ČR : Polsko (8:1), Mistrři světa z roku 1947	29
Obrázek 13 Bronzový národní tým.....	29
Obrázek 14 Pohár pro mistry světa v ruce kapitála Fr. Pospíšila, Bratrské objetí po finálové vítězné bitvě Jiřího a Jaroslava Holíků	31
Obrázek 15 Reprezentační tým Československa	32
Obrázek 16 Národní mužstvo po výhře nad Kanadou	33
Obrázek 17 Ivan Hlinka, Ze semifinálového utkání proti Finům	34
Obrázek 18 Nová Sazka aréna, Fanoušci na stadionu:	35
Obrázek 19 Výstřížek z novin, Maskot šampionátu, Jaromír Jágr – člen ALL-star týmu	36
Obrázek 20 Divácká kulisa na Staroměstském náměstí a v Aréně	37
Obrázek 21 Jeden z maskotů šampionátu	38
Obrázek 22 O2 Aréna, ČEZ Aréna	39

7. Seznam tabulek

Tabulka 1 Počet registrovaných hokejistů	20
Tabulka 2 Medailové hodnocení.....	23
Tabulka 3 Nejúspěšnější účastníků podle získaných bodů do roku 2016.....	23
Tabulka 4 Země s nejčetnějším pořadatelstvím.....	24
Tabulka 5 Změny pořadatelů mistrovství světa	24
Tabulka 6 Souhrnný přehled umístění	42
Tabulka 7 Návštěvnost mistrovství světa	44
Tabulka 8 Nejvyšší průměrná návštěvnost	44
Tabulka 9 Nejúspěšnější medailové turnaje	50
Tabulka 10 Přehled olympijských turnajů	50
Tabulka 11 Spektrum tazatelů	55
Tabulka 12 Výsledky ankety	56
Tabulka 13 Členění respondentů	57